

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 13ης Μαΐου 2015*

«Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση αναδιρθώσεως που χορήγησε η Αυστρία στον όμιλο Austrian Airlines — Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως ορισμένων όρων — Ιδιωτικοποίηση του ομίλου Austrian Airlines — Καθορισμός του δικαιούχου της ενισχύσεως — Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων»

Στην υπόθεση T-511/09,

Niki Luftfahrt GmbH, με έδρα τη Βιέννη (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τους H. Asenbauer και A. Habeler, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικά από τους B. Martenczuk και K. Gross, επικουρούμενους από τον G. Quardt, δικηγόρο, στη συνέχεια από τους B. Martenczuk και R. Sauer, επικουρούμενους από τους G. Quardt και J. Lipinsky, δικηγόρους,

καθής,

υποστηριζόμενης από

τη **Δημοκρατία της Αυστρίας**, εκπροσωπούμενη από την C. Pesendorfer και τον M. Klamert,

από

την **Deutsche Lufthansa AG**, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη αρχικά από τους H.-J. Niemeyer, H. Ehlers και M. Rosenberg, στη συνέχεια από τους H.-J. Niemeyer, H. Ehlers, C. Κονάcs και S. Völcker, δικηγόρους,

από

την **Austrian Airlines AG**, με έδρα τη Βιέννη, εκπροσωπούμενη αρχικά από τους H.-J. Niemeyer, H. Ehlers και M. Rosenberg, στη συνέχεια, από τους H.-J. Niemeyer, H. Ehlers και C. Κονάcs, δικηγόρους,

και από

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

την **Österreichische Industrieholding AG**, με έδρα τη Βιέννη, εκπροσωπούμενη από τους T. Zivny, P. Lewisch και H. Kristoferitsch, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2010/137/EK της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 2009, κρατική ενίσχυση C 6/09 (πρώην N 663/08) – Αυστρία Austrian Airlines – Σχέδιο αναδιάρθρωσης (EE 2010, L 59, σ. 1), με την οποία κηρύχθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά, με την επιφύλαξη της τηρήσεως ορισμένων όρων, η ενίσχυση αναδιαρθρώσεως που χορηγήθηκε από τη Δημοκρατία της Αυστρίας στον όμιλο Austrian Airlines στο πλαίσιο της εξαγοράς του από τον όμιλο Lufthansa,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία, πρόεδρο, M. Kancheva (εισηγήτρια) και C. Wetter, δικαστές,

γραμματέας: K. Andoná, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 25ης Ιουνίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Ο όμιλος Austrian Airlines (στο εξής: Austrian Airlines) αποτελείται από τρεις επιχειρήσεις: την Austrian Airlines Österreichische Luftverkehrs AG, αερομεταφορέα δικτύου που ιδρύθηκε το 1957, την Tiroler Luftfahrt GesmbH, περιφερειακή θυγατρική εταιρία που ιδρύθηκε το 1978, και τη Lauda Air Luftfahrt, εταιρία ναυλωμένων πτήσεων που ιδρύθηκε το 1979. Η Austrian Airlines είναι αεροπορική εταιρία με έδρα τη Βιέννη (Αυστρία) και με κόμβους το διεθνές αεροδρόμιο της Βιέννης και το αεροδρόμιο του Innsbruck (Αυστρία). Η Austrian Airlines είναι μέλος της Star Alliance. Η Δημοκρατία της Αυστρίας κατείχε το 41,56 % του κεφαλαίου της Austrian Airlines μέσω της κρατικής εταιρίας χαρτοφυλακίου Österreichische Industrieholding AG (στο εξής: ÖIAG), ως εκ τούτου ήταν ο πλειοψηφών μέτοχος της Austrian Airlines.
- 2 Η προσφεύγουσα, Niki Luftfahrt GmbH, είναι αυστριακή εταιρία με έδρα τη Βιέννη που εκμεταλλεύεται έναν αερομεταφορέα γνωστό ως «Flyniki» ή «Niki». Δραστηριοποιείται στη Βιέννη, στο Λιντς (Αυστρία), στο Σάλτσμπουργκ (Αυστρία), στο Γκρατς (Αυστρία) και στο Ινσμπρουκ (Αυστρία), από όπου πραγματοποιεί, ιδίως, πτήσεις σε προορισμούς σε όλη την Ευρώπη και τη Βόρεια Αφρική. Κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής η προσφεύγουσα ανήκε κατά 76 % στο Privatstiftung Lauda (ιδιωτικό ίδρυμα Lauda) και κατά 24 % στη δεύτερη γερμανική αεροπορική εταιρία, την Air Berlin.
- 3 Η Austrian Airlines αντιμετωπίζει από πολλών ετών σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες. Λαμβάνοντας υπόψη τις δυσχέρειες αυτές η ομοσπονδιακή αυστριακή κυβέρνηση εξέδωσε στις 12 Αυγούστου 2008 εντολή ιδιωτικοποίησης, με την οποία εξουσιοδοτούσε την ÖIAG να πωλήσει όλα τα μερίδια εταιρικού κεφαλαίου της Austrian Airlines που είχε στην κατοχή της. Στις 29 Οκτωβρίου 2008 η ισχύς της εντολής παρατάθηκε έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008.

- 4 Στις 13 Αυγούστου 2008 η ÖIAG δημοσίευσε ανακοινώσεις στον αυστριακό και τον διεθνή Τύπο, με τις οποίες καλούσε τους δυνητικούς επενδυτές να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους για την αγορά των μεριδίων της ÖIAG στην Austrian Airlines. Οι ενδιαφερόμενοι έπρεπε να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους μέχρι τις 24 Αυγούστου 2008. Συνολικά εκδήλωσαν ενδιαφέρον δώδεκα επενδυτές.
- 5 Στις 28 Αυγούστου 2008 ανακοινώθηκε στους επενδυτές ότι έως τις 12 Σεπτεμβρίου 2008 έπρεπε να υποβάλουν σχέδιο εξαγοράς. Το σχέδιο έπρεπε να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τον προσφέροντα, στρατηγικό σχέδιο για την Austrian Airlines, πρόταση για τον τρόπο της συναλλαγής, πληροφορίες για τη σχεδιαζόμενη χρηματοδότηση, καθώς και ορισμένες επιπρόσθετες πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο της συμβάσεως (ασφάλειες, εγγυήσεις). Υποβλήθηκαν τρία μόνο σχέδια εξαγοράς, από την Air France-KLM, από την Deutsche Lufthansa AG (στο εξής: Lufthansa) και από τη ρωσική αεροπορική εταιρία S7.
- 6 Στις 16 Σεπτεμβρίου 2008 οι τρεις εταιρίες που είχαν υποβάλει σχέδιο εξαγοράς κλήθηκαν να υποβάλουν τελική προσφορά χωρίς μνεία της τιμής αγοράς έως τις 21 Οκτωβρίου 2008 και την τελική προσφορά τους, με αναγραφή της τιμής αγοράς, έως τις 24 Οκτωβρίου 2008.
- 7 Στις 21 Οκτωβρίου 2008 μόνον η Lufthansa υπέβαλε προσφορά, η οποία συνοδευόταν από σύμβαση και στρατηγικό σχέδιο, χωρίς μνεία της τιμής αγοράς, όπως είχε ζητηθεί. Στις 24 Οκτωβρίου 2008 η Lufthansa υπέβαλε δεσμευτική προσφορά με αναγραφή της τιμής την οποία ήταν διατεθειμένη να καταβάλει για τα μερίδια της ÖIAG στην Austrian Airlines.
- 8 Η πρόταση εξαγοράς προέβλεπε τα εξής:
 - η Lufthansa καταβάλλει στην ÖIAG τιμή εξαγοράς ύψους 366 268,75 ευρώ·
 - παρέχεται στην ÖIAG εγγύηση αποπληρωμής από μελλοντικά κέρδη, η οποία ενδέχεται να οδηγήσει στην καταβολή επιπρόσθετης πληρωμής ποσού έως και 162 000 000 ευρώ·
 - η ÖIAG καταβάλλει στη Lufthansa μέσω εταιρίας ειδικού σκοπού επιχορήγηση ύψους 500 000 000 ευρώ, το οποίο θα χρησιμοποιηθεί από τη Lufthansa για την αύξηση του κεφαλαίου της Austrian Airlines.
- 9 Όσον αφορά την εγγύηση αποπληρωμής από μελλοντικά κέρδη, προβλεπόταν ότι τρία χρόνια μετά την ολοκλήρωση της συναλλαγής ή το αργότερο μετά την υποβολή των οικονομικών εκθέσεων για την περίοδο που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2011, η ÖIAG θα λάβει πρόσθετη πληρωμή ύψους έως και 162 000 000 ευρώ.
- 10 Τα μερίδια της Austrian Airlines που κατείχε η ÖIAG επρόκειτο να περιέλθουν στην Österreichische Luftverkehrs-Holding-GmbH, η οποία ανήκε κατά 49,8 % στην Österreichische Luftverkehrs-Beteiligungs-GmbH, η οποία, με τη σειρά της, ανήκε κατά 100 % στη Lufthansa, και κατά 50,2 % στην Österreichische Luftverkehrs-Privatstiftung, ίδρυμα αυστριακού δικαίου του οποίου ιδρυτής είναι η Österreichische Luftverkehrs-Beteiligungs.
- 11 Παράλληλα με τη συναλλαγή αυτή η Österreichische Luftverkehrs-Holding GmbH επρόκειτο να αποκτήσει όλα τα υπόλοιπα μερίδια της Austrian Airlines μέσω προσφοράς εξαγοράς ή διαδικασίας «squeeze out», ώστε να αποκτήσει το σύνολο των μεριδίων της τελευταίας.
- 12 Η συναλλαγή εγκρίθηκε από το εποπτικό συμβούλιο της Lufthansa στις 3 Δεκεμβρίου 2008 και από το εποπτικό συμβούλιο της ÖIAG στις 5 Δεκεμβρίου 2008.
- 13 Στις 21 Δεκεμβρίου 2008 η Δημοκρατία της Αυστρίας κοινοποίησε στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τα μέτρα που αφορούσαν το πρόγραμμα πωλήσεως της συμμετοχής της στην Austrian Airlines.

- 14 Συγχρόνως, στις 19 Δεκεμβρίου 2008 η Δημοκρατία της Αυστρίας κοινοποίησε στην Επιτροπή την απόφασή της να χορηγήσει στην Austrian Airlines ενίσχυση διασώσεως υπό μορφή εγγυήσεως 100 % προκειμένου να επιτραπεί στην επιχείρηση να λάβει χρηματοδότηση με τη μορφή δανείου ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ.
- 15 Με την απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2009 για την κρατική ενίσχυση NN 72/08, Austrian Airlines – Ενίσχυση διάσωσης, η Επιτροπή επέτρεψε την ενίσχυση διασώσεως υπό μορφή εγγυήσεως, η οποία θα έληγε όταν η Επιτροπή θα εξέδιδε τελική απόφαση σχετικά με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση στο πλαίσιο της διαδικασίας πωλήσεως ή του σχεδίου αναδιαρθρώσεως που παρουσίασαν οι αυστριακές αρχές.
- 16 Με επιστολή της 11ης Φεβρουαρίου 2009 η Επιτροπή κοινοποίησε στη Δημοκρατία της Αυστρίας την απόφασή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως κρατικών ενισχύσεων που προβλέπεται στο άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ σχετικά με τα μέτρα που παρουσίασε η Δημοκρατία της Αυστρίας ενόψει της μεταβιβάσεως της συμμετοχής της στην Austrian Airlines.
- 17 Στις 11 Μαρτίου 2009 η Δημοκρατία της Αυστρίας υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της σχετικά με την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως.
- 18 Την ίδια ημέρα δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* η απόφαση κινήσεως της επίσημης διαδικασίας ελέγχου και τα ενδιαφερόμενα μέρη κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους (ΕΕ 2009, C 57, σ. 8).
- 19 Στην απόφαση αυτή η Επιτροπή επισήμαινε, καταρχάς, ότι πρέπει να εξακριβώσει εάν το τίμημα που κατέβαλε η Lufthansa για τη συμμετοχή της ÖIAG στην Austrian Airlines ανταποκρινόταν στην τιμή της αγοράς. Η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε αμφιβολίες ως προς το αν η πώληση ήταν ανοικτή, διαφανής και άνευ όρων και ως προς την αξία της εγγυήσεως αποπληρωμής από μελλοντικά κέρδη. Παρατηρούσε ότι αν το τίμημα που καταβλήθηκε για την Austrian Airlines δεν ανταποκρινόταν στην τιμή της αγοράς, τότε η διαφορά μεταξύ του καταβληθέντος τιμήματος και της τιμής της αγοράς έπρεπε να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση.
- 20 Στη συνέχεια η Επιτροπή έκρινε ότι έπρεπε να εξετάσει το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Αυστρίας ότι το τίμημα που κατέβαλε η Lufthansa δεν αποτελούσε κρατική ενίσχυση, διότι κάθε άλλη εναλλακτική λύση για την ÖIAG θα προκαλούσε υψηλότερο κόστος.
- 21 Τέλος, καθώς η Δημοκρατία της Αυστρίας είχε προτείνει σχέδιο αναδιαρθρώσεως, για την περίπτωση που κρινόταν από την Επιτροπή ότι το κοινοποιηθέν μέτρο αποτελούσε κρατική ενίσχυση, η Επιτροπή επισήμαινε ότι έπρεπε να κρίνει αν το σχέδιο αυτό ήταν συμβατό με την ανακοίνωσή της της 1ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ C 244, σ. 2) (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του 2004) καθώς και με την ανακοίνωσή της της 10ης Δεκεμβρίου 1994, για την εφαρμογή των άρθρων [87 ΕΚ] και [88 ΕΚ] της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 της Συμφωνίας ΕΟΧ στις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών (ΕΕ C 350, σ. 5) (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του 1994 στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών).
- 22 Στην Επιτροπή περιήλθαν παρατηρήσεις των ενδιαφερόμενων μερών, μεταξύ των οποίων και της προσφεύγουσας, τις οποίες διαβίβασε στη Δημοκρατία της Αυστρίας στις 15 Απριλίου 2009.
- 23 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί των επισημάνσεων των ενδιαφερόμενων μερών στις 8 Μαΐου 2009.
- 24 Την ίδια ημέρα η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση σχεδίου συγκεντρώσεως με το οποίο η Lufthansa θα αποκτούσε τον αποκλειστικό έλεγχο της Austrian Airlines.

- 25 Κατόπιν αιτήματος της Δημοκρατίας της Αυστρίας πραγματοποιήθηκαν συνεδριάσεις στις 7 και στις 18 Μαΐου 2009 σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της Austrian Airlines. Μετά τις εν λόγω συνεδριάσεις, στις 22 Μαΐου 2009 και στις 18 Ιουνίου 2009 διαβιβάστηκαν πρόσθετες πληροφορίες που είχαν ζητηθεί από την Επιτροπή.
- 26 Στις 28 Αυγούστου 2009 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2010/137/EK σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 6/09 (πρώην N 663/08) — Αυστρία Austrian Airlines — Σχέδιο αναδιάρθρωσης (EE 2010, L 59, σ. 1), με την οποία κήρυξε την ενίσχυση αναδιάρθρωσεως που χορηγήθηκε από τη Δημοκρατία της Αυστρίας στην Austrian Airlines συμβατή με την κοινή αγορά, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως ορισμένων όρων (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 27 Η Επιτροπή, αφού κάλεσε τη Δημοκρατία της Αυστρίας να της προσδιορίσει, βάσει του άρθρου 25 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88 ΕΚ] για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EE L 83, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1791/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, για την προσαρμογή ορισμένων κανονισμών και αποφάσεων στους τομείς της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, του εταιρικού δικαίου, της πολιτικής ανταγωνισμού, της γεωργίας (συμπεριλαμβανομένης της κτηνιατρικής και φυτοϋγειονομικής νομοθεσίας), της πολιτικής μεταφορών, της φορολογίας, των στατιστικών, της ενέργειας, του περιβάλλοντος, της συνεργασίας στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, της τελωνειακής ένωσης, των εξωτερικών σχέσεων, της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας και των θεσμικών οργάνων, λόγω της προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας (EE L 363, σ. 1), τις πληροφορίες που θεωρούσε ότι καλύπτονταν από το επαγγελματικό απόρρητο, δημοσίευσε στις 9 Μαΐου 2010 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, μη εμπιστευτικό κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 28 Στις 28 Αυγούστου 2009 η Επιτροπή εξέδωσε, επίσης, την απόφαση C(2009) 6690 τελικό (υπόθεση COMP/M.5440 – Lufthansa/Austrian Airlines), με την οποία κήρυξε συμβατή με την κοινή αγορά και τη Συμφωνία ΕΟΧ, με την επιφύλαξη της τηρήσεως των δεσμεύσεων που είχαν προταθεί, τη συγκέντρωση επιχειρήσεων με την οποία η Lufthansa αποκτούσε τον αποκλειστικό έλεγχο του ομίλου Austrian Airlines, περίληψη δε της αποφάσεως αυτής δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (EE 2010, C 16, σ. 11, στο εξής: απόφαση που επιτρέπει την συγκέντρωση).
- 29 Στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή έκρινε ότι το τίμημα εξαγοράς που κατέβαλε η Lufthansa στην ÖIAG για τα μερίδια της Austrian Airlines που κατείχε η τελευταία αντιστοιχούσε σε αρνητική τιμή, στο μέτρο που αυτό προέκυπτε από τη διαφορά μεταξύ, αφενός, του ύψους της επιδοτήσεως προς την Austrian Airlines και, αφετέρου, του ύψους της εγγυήσεως αποπληρωμής από μελλοντικά κέρδη και του ποσού που καταβλήθηκε για την απόκτηση των μεριδίων της ÖIAG. Η Επιτροπή, αφού εξέτασε την αξία των μεριδίων της Austrian Airlines που κατείχε η ÖIAG, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αρνητική τιμή που πρότεινε η Lufthansa ανταποκρινόταν στην τιμή της αγοράς και δεν μπορούσε, επομένως, να θεωρηθεί ενίσχυση προς όφελος της Lufthansa.
- 30 Η Επιτροπή υπενθύμισε, ωστόσο, ότι, όταν μια επιχείρηση πωλείται από το Δημόσιο έναντι αρνητικού τιμήματος, η αντιστοιχία της τιμής αυτής στην τιμή της αγοράς δεν αποτελεί επαρκές κριτήριο για να αποδειχτεί ότι το κράτος ενήργησε ως ιδιώτης επενδυτής στο πλαίσιο ελεύθερης οικονομίας και ότι δεν χορηγήθηκε κρατική ενίσχυση. Πράγματι, ένας ιδιώτης επενδυτής πρέπει να συγκρίνει το αρνητικό τίμημα της αγοράς με τα έξοδα που θα προέκυπταν από εναλλακτικές λύσεις. Επ' αυτού η Επιτροπή έκρινε ότι, εν προκειμένω, η πτώχευση της Austrian Airlines, η οποία δεν θα είχε κόστος για το Δημόσιο, αποτελούσε πιο συμφέρουσα επιλογή γι' αυτό σε σχέση με την πώληση της συμμετοχής του στην Austrian Airlines έναντι αρνητικού τιμήματος. Έτσι, η Επιτροπή έκρινε ότι το συνολικό ύψος του αρνητικού τιμήματος έπρεπε να θεωρηθεί ως προερχόμενο από δημόσιους πόρους που χορηγήθηκαν στην Austrian Airlines και ότι η χορήγηση του σχετικού ποσού, εκ μέρους του

Δημοσίου, προς επιχείρηση που ανταγωνίζεται άλλες αεροπορικές εταιρίες της Κοινότητας, επηρεάζει το ενδοκοινοτικό εμπόριο και αποτελεί κατά συνέπεια κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

- 31 Αφού εξέτασε την επίμαχη ενίσχυση, η Επιτροπή έκρινε ότι, υπό την προϋπόθεση τηρήσεως ορισμένων όρων και στο μέτρο που υλοποιηθεί στο ακέραιο το σχέδιο αναδιάρθρωσεως που κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή, η ενίσχυση αυτή ήταν συμβατή με την κοινή αγορά υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ.
- 32 Το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Η ενίσχυση αναδιάρθρωσης που χορήγησε η Αυστρία υπέρ της Austrian Airlines κρίνεται, με την επιφύλαξη των όρων και περιορισμών που αναφέρονται στο άρθρο 2, σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) [...] ΕΚ, συμβατή με την κοινή αγορά, υπό την προϋπόθεση ότι θα υλοποιηθεί στο ακέραιο το σχέδιο αναδιάρθρωσης που υποβλήθηκε στην Επιτροπή.

Άρθρο 2

1. Η Αυστρία λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε η Austrian Airlines να μειώσει πριν από το τέλος του 2010 τη συνολική παραγωγική της ικανότητα σε διαθέσιμες θέσεις ανά χιλιόμετρο (ΔΘΧ) κατά 15 % σε σχέση με το επίπεδο του Ιανουαρίου 2008. [Στη συνέχεια], περιορίζεται η αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της Austrian Airlines στον μέσο όρο του ρυθμού αύξησης [των αεροπορικών επιχειρήσεων που είναι μέλη] της Association of European Airlines. Αυτό το ανώτατο όριο διατηρείται έως το τέλος του 2015 σε ισχύ ή, σε περίπτωση που αυτό συντελεστεί νωρίτερα, έως ότου η Austrian Airlines επιτύχει ισοσκελισμένο EBIT (σημείο ισοσκελίσης κερδών/ζημιών).

2. Η Αυστρία λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε η Austrian Airlines να μειώσει τη συμμετοχή της στην Schedule Coordination Austria GmbH έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2009 στο 25% [και, μετά τη διαδικασία αναδιάρθρωσης, να μην μπορεί να κατέχει την πλειοψηφία των μεριδίων στην Schedule Coordination Austria ούτε η Flughafen Wien AG ούτε άλλο μέρος το οποίο διοικείται από την Austrian Airlines ή τη Flughafen Wien AG].

3. Η Αυστρία λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να τηρηθούν οι όροι της απόφασης συγχώνευσης στην υπόθεση COMP/M.5440 – Lufthansa/Austrian Airlines.

4. Η Αυστρία αποσύρεται από διμερείς συμφωνίες αεροπορικών μεταφορών οι οποίες δεν περιέχουν τη ρήτρα καθορισμού κοινοτικού αερομεταφορέα ή τις επαναδιαπραγματεύεται βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 847/2004. Η Αυστρία ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έχει [λάβει] προκειμένου να διασφαλίσει τη συμβατότητα των εν λόγω συμφωνιών με το κοινοτικό δίκαιο αναφορικά με την αναγνώριση του καθορισμού κοινοτικού αερομεταφορέα.

5. Η Αυστρία υποβάλλει στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2009 έκθεση σχετικά με την πρόοδο και τη διαχείριση του σχεδίου αναδιάρθρωσης, καθώς και με τα μέτρα που υλοποιεί με τα οποία μειώνεται η συμμετοχή της Austrian Airlines στην Schedule Coordination Austria GmbH. Η Αυστρία ανακοινώνει έως τις 31 Απριλίου 2010 τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 2 παράγραφος 4. Η Αυστρία υποβάλλει στην Επιτροπή [, κάθε χρόνο έως το 2015] ετήσιες εκθέσεις σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης καθώς και για τους ρυθμούς αύξησης της παραγωγικής ικανότητας [...].

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη [Δημοκρατία της Αυστρίας].»

Διαδικασία

- 33 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Δεκεμβρίου 2009, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 34 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Απριλίου 2010, η Δημοκρατία της Αυστρίας ζήτησε να παρέμβει στην υπό κρίση υπόθεση προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Με διάταξη της 15ης Ιουνίου 2010 ο πρόεδρος του έκτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε την παρέμβαση της Δημοκρατίας της Αυστρίας.
- 35 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στην Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Απριλίου 2010 η Lufthansa και η Austrian Airlines ζήτησαν να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 36 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Μαΐου 2010, η ÖIAG ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 37 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Αυγούστου 2010, η Αυστριακή Κυβέρνηση κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως.
- 38 Λόγω μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο έβδομο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση στις 27 Σεπτεμβρίου 2010.
- 39 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Οκτωβρίου 2010 η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας.
- 40 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Νοεμβρίου 2010 η Επιτροπή και η Δημοκρατία της Αυστρίας κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί των αιτημάτων για τη λήψη μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας και διεξαγωγής αποδείξεων τα οποία είχε υποβάλει η προσφεύγουσα στις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας.
- 41 Με διάταξη της 29ης Νοεμβρίου 2010 ο πρόεδρος του έβδομου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε στη Lufthansa, στην Austrian Airlines και στην ÖIAG να παρέμβουν.
- 42 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Φεβρουαρίου 2011 η Lufthansa, η Austrian Airlines και η ÖIAG κατέθεσαν τα υπομνήματα παρεμβάσεώς τους.
- 43 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Μαΐου 2011 η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως της Lufthansa, της Austrian Airlines και της ÖIAG.
- 44 Λόγω μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πρώτο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση στις 16 Μαΐου 2012.
- 45 Το Γενικό Δικαστήριο, με διάταξη της 10ης Ιουλίου 2012 σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων που αφορούσε την προσκόμιση εγγράφων το Γενικό Δικαστήριο, αφού έκρινε, πρώτον, ότι η Επιτροπή αμφισβητούσε το παραδεκτό ορισμένων επιχειρημάτων της προσφεύγουσας με την αιτιολογία ότι στηρίζονταν σε λεπτομερείς πληροφορίες που δεν περιλαμβάνονταν στο μη εμπιστευτικό κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως το οποίο είχε δημοσιευτεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, δεύτερον, ότι η προσφεύγουσα είχε περιλάβει στο παράρτημα της προσφυγής της το μη

εμπιστευτικό κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως και, τρίτον, ότι οι πληροφορίες που είχαν απαλειφθεί στο μη εμπιστευτικό κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως ήταν απαραίτητες για την ορθή κατανόηση της αποφάσεως και, επομένως, εξίσου απαραίτητες για να κριθεί η διαφορά, διέταξε την Επιτροπή, βάσει του άρθρου 65, στοιχείο β', του άρθρου 66, παράγραφος 1, και του άρθρου 67, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να προσκομίσει το πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως είχε κοινοποιηθεί στον αποδέκτη του, τη Δημοκρατία της Αυστρίας. Στη διάταξη διευκρινιζόταν ότι κατά το στάδιο αυτό της διαδικασίας το πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν επρόκειτο να κοινοποιηθεί στην προσφεύγουσα ούτε στους λοιπούς διαδίκους, με εξαίρεση τη Δημοκρατία της Αυστρίας, η οποία ήταν ο αποδέκτης του. Η Επιτροπή ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό στις 25 Ιουλίου 2012.

- 46 Στις 11 Ιουλίου 2012 το Γενικό Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε την προσφεύγουσα να διευκρινίσει αν είχε αποκτήσει πρόσβαση στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως αυτό κοινοποιήθηκε στη Δημοκρατία της Αυστρίας. Η προσφεύγουσα απάντησε καταφατικά στις 16 Ιουλίου 2012.
- 47 Στις 18 Φεβρουαρίου 2013 το Γενικό Δικαστήριο υπέβαλε διάφορα ερωτήματα στους διαδίκους στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 48 Καταρχάς, το Γενικό Δικαστήριο, αφού διαπίστωσε ότι οι λεπτομερείς πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στην προσφυγή, οι οποίες δεν υπήρχαν στο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως το οποίο είχε δημοσιευτεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, περιλαμβάνονταν στο πλήρες κείμενο της αποφάσεως αυτής, και ότι η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ότι είχε λάβει γνώση του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως για να προετοιμάσει την προσφυγή της, κάλεσε την Επιτροπή να συμπληρώσει την απάντησή της και να τοποθετηθεί επί του συνόλου των λόγων, των αιτιάσεων και των επιχειρημάτων που διατυπώνονταν στην προσφυγή, επί των οποίων δεν είχε ακόμη λάβει θέση με την αιτιολογία ότι εάν το έπραττε θα παραβίαζε την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου του άρθρου 339 ΣΛΕΕ.
- 49 Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από την Επιτροπή να διευκρινίσει αν και σε ποιο μέτρο μπορούσε να αρθεί η εμπιστευτικότητα όλων των πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, έναντι της προσφεύγουσας και των λοιπών διαδίκων για τις ανάγκες της παρούσας ένδικης διαφοράς. Σε περίπτωση που η Επιτροπή επιθυμούσε να διατηρηθεί η εμπιστευτικότητα όλων αυτών των πληροφοριών, καλούνταν να αιτιολογήσει τη διατήρηση της εμπιστευτικής μεταχειρίσεως για κάθε ένα από τα στοιχεία που εμφανίζονταν ως εμπιστευτικά, ώστε να μπορέσει το Γενικό Δικαστήριο να κρίνει το ζήτημα αυτό βάσει του άρθρου 67, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 50 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε επίσης από τις παρεμβαίνουσες να τοποθετηθούν αιτιολογημένα επί του εμπιστευτικού χαρακτήρα του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 51 Η Δημοκρατία της Αυστρίας και η ÖIAG απάντησαν σε αυτό το μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας στις 14 και στις 18 Μαρτίου 2013, αντίστοιχα. Η Επιτροπή, η Austrian Airlines και η Lufthansa απάντησαν στις 19 Μαρτίου 2013.
- 52 Η Επιτροπή στην από 19 Μαρτίου 2013 απάντησή της, για να δικαιολογήσει τη διατήρηση της εμπιστευτικότητας του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως, αρκέστηκε στο να παραπέμψει στην άρνηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας να αρθεί η εμπιστευτικότητα της αποφάσεως, έτσι το Γενικό Δικαστήριο στις 18 Ιουλίου 2013 ζήτησε από την Επιτροπή, βάσει του άρθρου 64, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', του Κανονισμού Διαδικασίας, να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους έκανε δεκτό το αίτημα εμπιστευτικότητας της Δημοκρατίας της Αυστρίας για κάθε στοιχείο που εμφανιζόταν ως εμπιστευτικό στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, διευκρινίζοντας τα κριτήρια που εφάρμοσε για να αποφασίσει ότι επρόκειτο για πληροφορίες που

μπορούσαν να υπαχθούν στο επαγγελματικό απόρρητο, υπό την έννοια της ανακοινώσεως C(2003) 4582, της 1ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με το επαγγελματικό απόρρητο στις αποφάσεις για τις κρατικές ενισχύσεις (ΕΕ C 297, σ. 6). Η Επιτροπή απάντησε στο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας στις 19 Σεπτεμβρίου 2013.

- 53 Λόγω μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο όγδοο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση την 1η Οκτωβρίου 2013.
- 54 Στις 14 Νοεμβρίου 2013 το Γενικό Δικαστήριο, αφού εξέτασε τα επιχειρήματα της Επιτροπής και των παρεμβαίνουσών σχετικά με την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, αποφάσισε να το αναπέμψει στην Επιτροπή και έλαβε νέο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας με το οποίο κάλεσε την Επιτροπή να καταρτίσει νέο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως στο οποίο έπρεπε να απαλείψει μόνο τις εμπιστευτικές πληροφορίες των οποίων δεν γινόταν μνεία στα δικόγραφα της προσφεύγουσας, προκειμένου το κείμενο αυτό να κοινοποιηθεί στους λοιπούς διαδίκους.
- 55 Με επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 2013 η Επιτροπή αρνήθηκε να συμμορφωθεί με το ανωτέρω μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας με την αιτιολογία, ιδίως, ότι επειδή το Γενικό Δικαστήριο ανέπεμψε στην Επιτροπή το πλήρες εμπιστευτικό κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως και δεν αμφισβήτησε το βάσιμο της αποφάσεως με την οποία είχαν απαλειφθεί ορισμένες πληροφορίες στο μη εμπιστευτικό κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως το οποίο δημοσιεύτηκε, θεωρούσε ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να καταρτίσει νέο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 56 Με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2014 το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, διέταξε την Επιτροπή να καταρτίσει ένα κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως στο οποίο έπρεπε να απαλείψει μόνο τις εμπιστευτικές πληροφορίες των οποίων δεν γινόταν μνεία στα δικόγραφα της προσφεύγουσας και, αφετέρου, αποφάσισε ότι μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στο έγγραφο αυτό, στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας καθώς επίσης και οι εκπρόσωποι της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της ÖIAG, της Lufthansa και της Austrian Airlines, όταν κατατεθεί και μέχρι την επ' ακροατηρίου συζήτηση, χωρίς να λάβουν αντίγραφα. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε με το εν λόγω μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων στις 13 Φεβρουαρίου 2014.
- 57 Στις 11 Μαρτίου 2014 το Γενικό Δικαστήριο, αφού άκουσε τους διαδίκους, αποφάσισε η επ' ακροατηρίου συζήτηση να διεξαχθεί κεκλεισμένων των θυρών, όπως και έγινε στις 25 Ιουνίου 2014.

Αιτήματα των διαδίκων

- 58 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 59 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Αυστρίας, την ÖIAG, τη Lufthansa και την Austrian Airlines, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη, έστω εν μέρει, και, επικουρικά, να την απορρίψει ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

1. Επί του παραδεκτού

Επί της ελλείψεως υπογραφής στο πρωτότυπο του δικογράφου

- 60 Στο υπόμνημα αντικρούσεως η Επιτροπή υποστήριξε ότι, επειδή η προσφυγή που της κοινοποιήθηκε δεν ήταν υπογεγραμμένη, δεν πληρούσε τους όρους του άρθρου 43, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας και ήταν, επομένως, απαράδεκτη. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 25ης Ιουνίου 2014 απέσυρε, όμως, αυτή την ένσταση απαραδέκτου, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τις συνέπειες που συνάγει από την από 14 Απριλίου 2010 επιστολή της Γραμματείας του Γενικού Δικαστηρίου, με την οποία η τελευταία επιβεβαίωσε ότι το πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής είχε υπογραφεί από τον εκπρόσωπο της προσφεύγουσας.

Επί της χρήσεως από την προσφεύγουσα πληροφοριών που δεν περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως που είχε δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως που είχε κοινοποιηθεί στη Δημοκρατία της Αυστρίας

- 61 Η Επιτροπή, χωρίς να προτείνει τυπικά ένσταση απαραδέκτου υπό την έννοια του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι εν μέρει απαράδεκτη, στο μέτρο που περιλαμβάνει επιχειρήματα που σχετίζονται με ορισμένες πληροφορίες βάσει των οποίων η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι η επίμαχη ενίσχυση είναι συμβατή με την κοινή αγορά, οι οποίες, όμως, δεν περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*,
- 62 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να τοποθετηθεί επί των επιχειρημάτων αυτών χωρίς να παραβεί την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου του άρθρου 339 ΣΛΕΕ. Η κατάσταση αυτή περιορίζει, όμως, την άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας της Επιτροπής και έχει ως αποτέλεσμα η προσφυγή να είναι εν μέρει απαράδεκτη βάσει του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, στο μέτρο που αναφέρεται στις επίμαχες πληροφορίες.
- 63 Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι επίσης εν μέρει απαράδεκτη στο μέτρο που περιλαμβάνει τις επίμαχες πληροφορίες, με την αιτιολογία ότι οι πληροφορίες αυτές είχαν αποκτηθεί παρατύπως από την προσφεύγουσα. Κατά την Επιτροπή, αν δεν κριθεί ότι η προσφυγή είναι εν μέρει απαράδεκτη για τον ανωτέρω λόγο, τότε εγκρίνεται ο τρόπος με τον οποίο η προσφεύγουσα απέκτησε πρόσβαση στις επίμαχες πληροφορίες και ενθαρρύνονται τέτοιες πρακτικές. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να κλονίσει την εμπιστοσύνη των επιχειρήσεων όσον αφορά την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών που ενδέχεται να διαβιβάσουν στην Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάσεως κρατικών ενισχύσεων και να τις αποθαρρύνει από την παροχή των πληροφοριών αυτών στην Επιτροπή στο μέλλον, κάτι που θα έθιγε τη συνολική αποτελεσματικότητα των διαδικασιών εξετάσεως κρατικών ενισχύσεων.
- 64 Πρώτον, όσον αφορά την επιχειρηματολογία που αντλεί η Επιτροπή από την παράβαση του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, αυτή δεν είναι πειστική
- 65 Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι κατά πάγια νομολογία, βάσει του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, κάθε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων ισχυρισμών. Τούτο πρέπει να γίνεται με τη δέουσα σαφήνεια και ακρίβεια, ώστε να μπορεί ο αντίδικος να προετοιμάσει την άμυνά του και το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής. Έτσι, προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομή της δικαιοσύνης είναι απαραίτητο τα

ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η προσφυγή να προκύπτουν τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το δικόγραφο (διατάξεις της 28ης Απριλίου 1993, De Hoe κατά Επιτροπής, T-28/92, Συλλογή, EU:T:1993:39, σκέψη 20, και της 11ης Ιουλίου 2005, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, T-11/04, Συλλογή, EU:T:2005:280, σκέψη 23).

- 66 Η Επιτροπή δεν υποστηρίζει, όμως, ότι οι λόγοι ακυρώσεως δεν εκτέθηκαν με σαφήνεια και ακρίβεια στο δικόγραφο της προσφυγής, αλλά ότι δεν μπορεί να απαντήσει στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας λόγω νομικής υποχρέωσης. Επομένως, η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι υπήρξε παράβαση των τυπικών προϋποθέσεων του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, συνεπιφέρουσα το απαράδεκτο της προσφυγής υπό την έννοια της νομολογίας που αναφέρθηκε στη σκέψη 65 ανωτέρω.
- 67 Επίσης, η επιχειρηματολογία της Επιτροπής σχετικά με προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, η οποία στηρίζεται στην προβαλλόμενη αδυναμία της να απαντήσει σε όσα επιχειρήματα της προσφεύγουσας στηρίζονται σε πληροφορίες που δεν περιλαμβάνονται στο δημοσιευμένο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 68 Συγκεκριμένα, φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, νομιμοποιείται να προσβάλει πράξη του πρώτου εδαφίου της εν λόγω διατάξεως, μπορεί να επικαλεστεί, χωρίς περιορισμό, όλους τους λόγους που απαριθμούνται στο δεύτερο εδάφιο του εν λόγω άρθρου.
- 69 Κατά συνέπεια, κάθε περιορισμός του δικαιώματος του προσφεύγοντος να επικαλεστεί λόγους ακυρώσεως τους οποίους θεωρεί κατάλληλους, δεδομένου ότι αυτός θα συνιστούσε συγχρόνως περιορισμό του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής που κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να προβλέπεται από το δικαίωμα της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη και να είναι σύμφωνος με τις απαιτήσεις της διατάξεως αυτής. Ειδικότερα, ο περιορισμός αυτός πρέπει, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, να είναι αναγκαίος και να ανταποκρίνεται πραγματικά σε σκοπούς γενικού συμφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.
- 70 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι το άρθρο 339 ΣΛΕΕ, το οποίο επικαλείται η Επιτροπή προς στήριξη του απαραδέκτου, ορίζει ότι η Επιτροπή οφείλει να μη δημοσιοποιεί πληροφορίες που αποτελούν εκ φύσεως επαγγελματικά απόρρητα, ιδίως πληροφορίες σχετικές με επιχειρήσεις που αφορούν τις εμπορικές τους σχέσεις και τα κοστολογικά τους στοιχεία. Την υποχρέωση αυτή επαναλαμβάνει το άρθρο 24 του κανονισμού 659/1999, για τις πληροφορίες που συλλέγονται κατ' εφαρμογήν του κανονισμού αυτού. Κατά την εν λόγω διάταξη, η υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου δεν επιβάλλεται μόνο στην Επιτροπή αλλά και στα κράτη μέλη καθώς επίσης και στους υπαλλήλους και στο λοιπό προσωπικό της Επιτροπής, περιλαμβανομένων των ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων που έχει διορίσει. Το άρθρο 25 του κανονισμού 659/1999 διευκρινίζει ότι η Επιτροπή κοινοποιεί αμελλητί τις αποφάσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με τα κεφάλαια II έως V και VII του εν λόγω κανονισμού στο οικείο κράτος μέλος και του παρέχει τη δυνατότητα να δηλώσει στην Επιτροπή τις πληροφορίες οι οποίες θεωρεί ότι καλύπτονται από την υποχρέωση επαγγελματικού απορρήτου. Επίσης, η Επιτροπή, στην ανακοίνωση C(2003) 4582 (βλ. σκέψη 52 ανωτέρω), εξέθεσε τους όρους επεξεργασίας των αιτημάτων των κρατών μελών που είναι αποδέκτες αποφάσεων σχετικών με κρατικές ενισχύσεις, προκειμένου ορισμένα τμήματα των αποφάσεων αυτών να θεωρηθεί ότι καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο και, κατά συνέπεια, να μην πρέπει να περιληφθούν στο κείμενο που θα δημοσιευτεί.

71. Επισημαίνεται ότι ούτε το άρθρο 339 ΣΛΕΕ ούτε το άρθρο 24 του κανονισμού 659/1999 προβλέπουν ρητά ότι απορρίπτονται ως απαράδεκτοι οι λόγοι που στηρίζονται σε στοιχεία μιας αποφάσεως που αποτελεί το αντικείμενο προσφυγής τα οποία είχαν απαλειφθεί στο κείμενο της αποφάσεως αυτής που δημοσιεύτηκε και στα οποία ο προσφεύγων είχε πρόσβαση αποκτώντας, χωρίς την άδεια της Επιτροπής, το πλήρες εμπιστευτικό κείμενο της εν λόγω αποφάσεως.
72. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι διατάξεις αυτές μπορούν να ερμηνευτούν κατ' αυτόν τον τρόπο, διαπιστώνεται ότι εν προκειμένω δεν τυγχάνουν εφαρμογής.
73. Συγκεκριμένα, από την απάντηση που έδωσε η Επιτροπή στις 19 Σεπτεμβρίου 2013 σε μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι στις 31 Αυγούστου 2009 κοινοποίησε την προσβαλλόμενη απόφαση στη Δημοκρατία της Αυστρίας καλώντας τη, συγχρόνως, να προσδιορίσει εντός προθεσμίας δεκαπέντε εργάσιμων ημερών ποιες από τις πληροφορίες που περιέχονταν στην απόφαση αυτή θεωρούσε ότι ήταν εμπιστευτικές και δεν έπρεπε να δημοσιευτούν. Με επιστολή της 18ης Σεπτεμβρίου 2009 η Δημοκρατία της Αυστρίας ζήτησε από την Επιτροπή να απαλειφθούν ορισμένες πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στην προσβαλλόμενη απόφαση, λόγω του εμπιστευτικού τους χαρακτήρα. Σε επιστολή της 29ης Σεπτεμβρίου 2009 προς τη Δημοκρατία της Αυστρίας η Επιτροπή της επισήμανε ότι δεν μπορούσε να κάνει δεκτά όλα όσα είχε ζητήσει με την αίτησή της και της υπέβαλε προσωρινό αναθεωρημένο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως ζητώντας της να το εγκρίνει εντός πέντε εργάσιμων ημερών. Με επιστολή της 2ας Οκτωβρίου 2009 η Δημοκρατία της Αυστρίας συμφώνησε, κατ' ουσίαν, με το κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως που της υπέβαλε η Επιτροπή. Ζήτησε, όμως, εκ νέου να απαλειφθούν πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στις αιτιολογικές σκέψεις 61 και 63 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προβάλλοντας πρόσθετους λόγους που δικαιολογούσαν, κατά την άποψή της, την εμπιστευτική μεταχείριση των πληροφοριών αυτών. Μετά από νέα εξέταση των λόγων που προέβαλε η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Επιτροπή απάλειψε τις σχετικές πληροφορίες στις αιτιολογικές σκέψεις 61 και 63 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κοινοποίησε το κείμενο αυτό (στο εξής: δημοσιευμένο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως) στους τρίτους ενδιαφερόμενους, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας, και το δημοσίευσε στον ιστότοπό της στις 13 Οκτωβρίου 2009. Το δημοσιευμένο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως δημοσιεύτηκε στη συνέχεια στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 9 Μαΐου 2010.
74. Το Γενικό Δικαστήριο, όπως και η Επιτροπή, διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα διατύπωνε στην προσφυγή της επιχειρήματα που στηρίζονταν σε πληροφορίες οι οποίες, μολονότι προβαλλόταν ότι βρισκόνταν στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν περιλαμβάνονταν στο δημοσιευμένο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως το οποίο παρατίθεται στο παράρτημα της προσφυγής. Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι στο δημοσιευμένο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως οι αιτιολογικές σκέψεις στις οποίες παρέπεμπε η προσφεύγουσα για να στηρίξει τις απόψεις της σχετικά με τις επίμαχες πληροφορίες περιλάμβαναν την επισήμανση ότι ορισμένες πληροφορίες είχαν απαλειφθεί λόγω του εμπιστευτικού τους χαρακτήρα.
75. Οι επίμαχες πληροφορίες που αναφέρονταν στην προσφυγή αφορούσαν το ύψος της ίδιας συμμετοχής που ανέλαβε αποκλειστικά η Austrian Airlines και το ποσοστό των εξόδων αναδιαρθρώσεως στο οποίο φερόταν να αντιστοιχεί η συμμετοχή αυτή, το ύψος των προβλεπόμενων λειτουργικών ζημιών της Austrian Airlines, το ύψος της ίδιας συμμετοχής της Lufthansa, το ύψος της συνολικής ίδιας συμμετοχής της Lufthansa και της Austrian Airlines και το ύψος των εξόδων αναδιαρθρώσεως σε περίπτωση που δεν θεωρούνταν συμμετοχή στα έξοδα αναδιαρθρώσεως η ανάληψη των λειτουργικών ζημιών της Austrian Airlines από τη Lufthansa και η συμβολή της Lufthansa στη μείωση του δείκτη χρεών της Austrian Airlines.
76. Οι πληροφορίες αυτές αφορούσαν, επίσης, ορισμένα μέτρα του σχεδίου αναδιαρθρώσεως, τη βελτιστοποίηση της κυκλοφορίας μεταξύ ορισμένων χωρών, τα ποσοστά μείωσης της παραγωγικής ικανότητας το 2008 και το 2009 στα τακτικά δρομολόγια και τις μισθωμένες πτήσεις της Austrian

Airlines, τον αριθμό αεροσκαφών που έπρεπε να έχει η Austrian Airlines το 2011, καθώς και το είδος των αεροσκαφών που έπρεπε να διαθέτει η Austrian Airlines, τον τρόπο αποκτήσεως των εν λόγω αεροσκαφών και τον χρόνο που προβλεπόταν να τεθούν σε λειτουργία.

- 77 Κατά το στάδιο εκείνο, ελλείπει του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να ελέγξει αν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ως προς το περιεχόμενο της αποφάσεως ήταν βάσιμα.
- 78 Τα επιχειρήματα αυτά αφορούσαν, όμως, πληροφορίες που ήταν κρίσιμες για να κριθεί η παρούσα διαφορά, στο μέτρο που η προσφεύγουσα προέβαλλε, μεταξύ άλλων, προς στήριξη της προσφυγής της παράβαση των κανόνων που εφαρμόζονται στις κρατικές ενισχύσεις, λόγω της ανεπάρκειας της συμμετοχής του δικαιούχου της ενισχύσεως στο σχέδιο ανασυγκροτήσεως, της απουσίας πραγματικού σχεδίου ανασυγκροτήσεως και της ανεπάρκειας των αντισταθμιστικών μέτρων για την άρση της στρεβλώσεως του ανταγωνισμού που προκαλούσε η επίδικη κρατική ενίσχυση.
- 79 Εξάλλου, η Επιτροπή, απαντώντας στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, τα οποία στηρίζονταν στις ανωτέρω πληροφορίες, θα μπορούσε να οδηγηθεί, έστω και έμμεσα, στο να αναιρέσει όσα υποστήριζε η προσφεύγουσα σχετικά με το περιεχόμενο του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως και να παραβεί, έτσι, την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπεται στο άρθρο 339 ΣΛΕΕ.
- 80 Επομένως, δεδομένης της σημασίας των επίμαχων πληροφοριών για την επίλυση της διαφοράς, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε την Επιτροπή να προσκομίσει το πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, διευκρινίζοντας ότι κατά το στάδιο εκείνο της διαδικασίας το κείμενο δεν θα κοινοποιείτο στην προσφεύγουσα ούτε στις παρεμβαίνουσες, με εξαίρεση τη Δημοκρατία της Αυστρίας, προκειμένου να ελεγχθεί αν οι πληροφορίες που περιέχονταν στην προσφυγή και δεν υπήρχαν στο δημοσιευμένο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως αντιστοιχούσαν πράγματι σε αυτές που υπήρχαν στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, Ανταποκρινόμενη σε αυτό το μέτρο για τη διεξαγωγή αποδείξεων, η Επιτροπή προσκόμισε το πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως. Βάσει αυτού το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι όσα υποστήριζε η προσφεύγουσα σχετικά με το περιεχόμενο του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως ήταν ακριβή.
- 81 Συγχρόνως, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε την προσφεύγουσα, στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, να διευκρινίσει αν είχε αποκτήσει πρόσβαση στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως. Απαντώντας στο ερώτημα αυτό η προσφεύγουσα ανέφερε ότι οι δικηγόροι της είχαν αποκτήσει πρόσβαση στο έγγραφο αυτό για να ετοιμάσουν την προσφυγή.
- 82 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, όσον αφορά πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στην προσφυγή οι οποίες δεν υπήρχαν στο δημοσιευμένο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά περιλαμβάνονταν στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, η υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου που υπέχει η Επιτροπή είχε καταστεί άνευ αντικειμένου έναντι της προσφεύγουσας, καθώς η τελευταία είχε ήδη λάβει γνώση των πληροφοριών αυτών.
- 83 Λόγω της φύσεως των ανωτέρω πληροφοριών, η εν λόγω υποχρέωση είχε, επίσης, καταστεί άνευ αντικειμένου έναντι των παρεμβαίνουσών. Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας ήταν ο αποδέκτης του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως, άρα είχε λάβει γνώση του περιεχομένου του εγγράφου αυτού. Όσον αφορά τον κίνδυνο αθετήσεως της υποχρεώσεως τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου έναντι των λοιπών παρεμβαίνουσών, επισημαίνεται ότι οι επίμαχες πληροφορίες, που αφορούσαν το κόστος του σχεδίου αναδιαρθρώσεως της Austrian Airlines, τη συμμετοχή της Austrian Airlines και της Lufthansa στο κόστος του σχεδίου αυτού, τις λειτουργικές ζημιές που προβλέπονταν για την Austrian Airlines και το περιεχόμενο του σχεδίου ανασυγκροτήσεως ήταν, κατά πάσα πιθανότητα, γνωστές στην ÖIAG, την Austrian Airlines και τη Lufthansa. Αν η

Επιτροπή είχε αμφιβολίες επ' αυτού, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι απέκειτο στην Επιτροπή να ζητήσει την εμπιστευτική μεταχείριση της προσφυγής έναντι των ανωτέρω παρεμβαινουσών, κάτι που δεν έπραξε.

- 84 Στο πλαίσιο αυτό το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε την Επιτροπή, με μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, να τοποθετηθεί επί όλων των αιτιάσεων, των επιχειρημάτων και των λόγων επί των οποίων δεν είχε ακόμη τοποθετηθεί επειδή δεν μπορούσε να το πράξει χωρίς να παραβεί το άρθρο 339 ΣΛΕΕ και η Επιτροπή τοποθετήθηκε επ' αυτών προσκομίζοντας συμπληρωματικό υπόμνημα απαντήσεως στις 19 Μαρτίου 2013.
- 85 Εξάλλου, δεδομένου ότι, αφενός, το πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως περιλάμβανε επίσης πληροφορίες που είχαν απαλειφθεί από το δημοσιευμένο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως λόγω του εμπιστευτικού του χαρακτήρα, οι οποίες δεν περιλαμβάνονταν στην προσφυγή, και, αφετέρου, ότι υπήρχε αβεβαιότητα σχετικά με το κατά πόσον η προσφεύγουσα είχε πράγματι πρόσβαση στο σύνολο του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως, παρά την απάντηση που έδωσε στο Γενικό Δικαστήριο σχετικά με το ζήτημα αυτό, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από την Επιτροπή, αν αυτό ήταν εφικτό, να άρει την εμπιστευτικότητα για το σύνολο των πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως στο πλαίσιο της παρούσας ένδικης διαφοράς. Το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε, επίσης, τις παρεμβαίνουσες να τοποθετηθούν επί της εμπιστευτικότητας του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 86 Το Γενικό Δικαστήριο, αφού εξέτασε τα επιχειρήματα της Επιτροπής και των παρεμβαινουσών όσον αφορά τη δικαιολόγηση της αρνήσεως άρσεως της εμπιστευτικότητας του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως, ανέπεμψε το έγγραφο αυτό στην Επιτροπή και την κάλεσε, με νέο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, να ετοιμάσει κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως στο οποίο έπρεπε να απαλείψει μόνο τις εμπιστευτικές πληροφορίες που δεν περιλαμβάνονταν στα δικόγραφα της προσφεύγουσας, προκειμένου το κείμενο αυτό να κοινοποιηθεί στους λοιπούς διαδίκους. Λόγω της αρνήσεως της Επιτροπής να ετοιμάσει το κείμενο, το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε την από 27 Ιανουαρίου 2014 διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων προς την οποία η Επιτροπή συμμορφώθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2014.
- 87 Προκειμένου να διασφαλιστεί η εμπιστευτικότητα των επίμαχων πληροφοριών έναντι τρίτων, το Γενικό Δικαστήριο, αφού άκουσε τα μέρη, έλαβε, επίσης, την απόφαση η επ' ακροατηρίου συζήτηση να διεξαχθεί κεκλεισμένων των θυρών.
- 88 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή ανέφερε ότι παρά το γεγονός ότι η επ' ακροατηρίου συζήτηση διεξήχθη κεκλεισμένων των θυρών, εξακολουθούσε να δεσμεύεται από την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου και ότι, κατά συνέπεια, η προσφυγή έπρεπε να απορριφθεί ως εν μέρει απαράδεκτη στο μέτρο που δεν της επέτρεπε να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματα άμυνας.
- 89 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, ωστόσο, ότι, λαμβανομένων υπόψη όσων εκτέθηκαν ανωτέρω, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί εν προκειμένω προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας στηριζόμενη στο επιχειρήμα ότι δεν ήταν δυνατόν να απαντήσει στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας χωρίς να παραβιάσει την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου.
- 90 Επομένως, το απαράδεκτο που προβάλλει η Επιτροπή, το οποίο στηρίζει στο ότι δεν είναι δυνατόν να απαντήσει στα επιχειρήματα που στηρίζονται σε πληροφορίες οι οποίες περιλαμβάνονται μόνο στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να απορριφθεί.
- 91 Δεύτερον, δεν είναι, επίσης, πειστική η άποψη της Επιτροπής ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει απαράδεκτη επειδή περιλαμβάνει πληροφορίες που αποκτήθηκαν παρατύπως από την προσφεύγουσα.

- 92 Συγκεκριμένα, προς στήριξη της απόψεως αυτής η Επιτροπή προβάλλει, απλώς, ότι η αναγνώριση της δυνατότητας της προσφεύγουσας να χρησιμοποιήσει στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου πληροφορίες που έχουν αποκτηθεί παρατύπως μπορεί να θίξει το σύστημα ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο μέτρο που κάτι τέτοιο θα απέτρεπε τις επιχειρήσεις να παρέχουν στην Επιτροπή εμπιστευτικές πληροφορίες στο πλαίσιο διαδικασίας εξετάσεως κρατικών ενισχύσεων.
- 93 Αφενός, όμως, τέτοιες εκτιμήσεις, ακόμη και αν υποθεθεί ότι είναι βάσιμες, δεν αφορούν περιστάσεις που θα δικαιολογούσαν να απορριφθεί ως απαράδεκτη μια προσφυγή που ασκήθηκε κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, βάσει της νομολογίας σχετικά με το άρθρο 44 του Κανονισμού Διαδικασίας, στο οποίο γίνεται αναφορά στη σκέψη 65 ανωτέρω. Αφετέρου, ελλείπει ρητών διατάξεων για την απόρριψη ως απαράδεκτων όσων λόγων στηρίζονται σε εμπιστευτικά στοιχεία αποφάσεως σχετικής με κρατική ενίσχυση, οι γενικές εκτιμήσεις της Επιτροπής δεν ασκούν κάποια επιρροή.
- 94 Πράγματι, όπως ανέφερε η Επιτροπή, η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να της ζητήσει πρόσβαση στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με όσα ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), ή, όπως υποστήριξε η Δημοκρατία της Αυστρίας και η Lufthansa, να στραφεί στην προσφυγή της κατά της απαλείψεως ορισμένων πληροφοριών από το δημοσιευμένο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως λόγω της προβαλλόμενης εμπιστευτικότητάς τους και να ζητήσει από το Γενικό Δικαστήριο να λάβει μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας προκειμένου η προσφεύγουσα να αποκτήσει το πλήρες κείμενο της αποφάσεως.
- 95 Υπογραμμίζεται, όμως, ότι, σε αντίθεση με την Επιτροπή και τη Δημοκρατία της Αυστρίας, η προσφεύγουσα δεν δεσμεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο του άρθρου 339 ΣΛΕΕ και του άρθρου 24 του κανονισμού 659/1999.
- 96 Επομένως, στο μέτρο που η προσφεύγουσα είχε ήδη πρόσβαση στις πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν ήταν υποχρεωμένη να ακολουθήσει κάποια από τις διαδικαστικές οδούς που αναφέρθηκαν στη σκέψη 94 ανωτέρω.
- 97 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα μπορούσε επίσης, όπως και έπραξε, να διατυπώσει στην προσφυγή της επιχειρήματα που σχετίζονταν με το περιεχόμενο του πλήρους κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 98 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι, δεδομένου ότι τα επίμαχα επιχειρήματα αφορούν πληροφορίες που είναι ουσιώδεις για την επίλυση της διαφοράς, σε αυτό απόκειται να ελέγξει το βάσιμό τους, διατάσσοντας να προσκομισθεί το πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 99 Κατά συνέπεια, το απαράδεκτο που προβάλλει η Επιτροπή, το οποίο στηρίζεται στο ότι χρησιμοποιήθηκαν στην προσφυγή πληροφορίες οι οποίες υπήρχαν μόνο στο πλήρες κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει επίσης να απορριφθεί.

2. Επί της ουσίας

- 100 Προς στήριξη της παρούσας προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους, από τους οποίους ο πρώτος στηρίζεται σε παράβαση των διατάξεων της Συνθήκης ΛΕΕ, ο δεύτερος σε παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και ο τρίτος σε κατάχρηση εξουσίας.
- 101 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει αρχικά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Επί του δεύτερου λόγου ο οποίος στηρίζεται την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- 102 Ο δεύτερος λόγος που προβάλλεται από την προσφεύγουσα αποτελείται από δύο σκέλη, από τα οποία το πρώτο στηρίζεται σε πλημμελή αιτιολογία σχετικά με την επάρκεια των αντισταθμιστικών μέτρων και το δεύτερο σε πλημμελή αιτιολογία σχετικά με την τήρηση της αρχής της εφάπαξ ενισχύσεως.

Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου, το οποίο στηρίζεται σε έλλειψη αιτιολογίας σχετικά με την επάρκεια των αντισταθμιστικών μέτρων ενόψει της καταστάσεως των επίμαχων αγορών

- 103 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, αφενός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν κάνει καμία αναφορά στην κατάσταση της αγοράς που ενδέχεται να επηρεαστεί από τη χορήγηση της επίμαχης ενισχύσεως και, αφετέρου, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται αιτιολογίας σχετικά με την επάρκεια των αντισταθμιστικών μέτρων που επιβάλλει ενόψει της καταστάσεως της αγοράς αυτής.
- 104 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί ουσιώδη τύπο ο οποίος πρέπει να διαχωρίζεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι το τελευταίο εμπίπτει στην ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως. Επομένως, οι αιτιάσεις και τα επιχειρήματα που αμφισβητούν το βάσιμο της πράξεως είναι αλυσιτελή στο πλαίσιο λόγου που στηρίζεται στην έλλειψη ή την ανεπάρκεια της αιτιολογίας (αποφάσεις της 22ας Μαρτίου 2001, Γαλλία κατά Επιτροπής, C-17/99, Συλλογή, EU:C:2001:178, σκέψεις 35 έως 38, και της 15ης Ιουνίου 2005, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής, T-349/03, Συλλογή, EU:T:2005:221, σκέψεις 52 και 59· βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 6ης Απριλίου 2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke κατά Επιτροπής, T-17/03, Συλλογή, EU:T:2006:109, σκέψεις 70 και 71).
- 105 Πρέπει να υπομνηστεί, επίσης, ότι το περιεχόμενο της υποχρέωσης αιτιολογήσεως εξαρτάται από τη φύση της επίδικης πράξεως και από το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε. Από την αιτιολογία πρέπει να διαφαίνεται κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό, αφενός, στον δικαστή της Ένωσης να ασκεί τον έλεγχο της νομιμότητας και, αφετέρου, στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου για να μπορέσουν να υπερασπισθούν τα δικαιώματά τους και να ελέγξουν αν η απόφαση είναι βάσιμη. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (αποφάσεις της 2ας Απριλίου 1998, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, C-367/95 P, Συλλογή, EU:C:1998:154, σκέψη 63, και της 3ης Μαρτίου 2010, Freistaat Sachsen κατά Επιτροπής, T-102/07 και T-120/07, Συλλογή, EU:T:2010:62, σκέψη 180).
- 106 Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι. Αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία για την οικονομία της αποφάσεως (αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2008, Chronopost και La Poste κατά UFEX κ.λπ., C-341/06 P και C-342/06 P, Συλλογή, EU:C:2008:375, σκέψη 96, και Freistaat Sachsen κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 105 ανωτέρω, EU:T:2010:62, σκέψη 180).
- 107 Καταρχάς, όσον αφορά την αιτίαση ότι δεν γίνεται αναφορά στην κατάσταση της αγοράς η οποία θα μπορούσε να επηρεαστεί από τη χορήγηση της επίμαχης ενισχύσεως, υπενθυμίζεται ότι η τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που επιβάλλεται από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμηθεί βάσει του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε η απόφαση. Επισημαίνεται, συναφώς, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε την ίδια ημέρα που εκδόθηκε η απόφαση που επιτρέπει τη συγκέντρωση μεταξύ της Lufthansa και της Austrian Airlines, στην οποία η Επιτροπή εξέτασε ακριβώς τα αποτελέσματα αυτής της συγκεντρώσεως στην αγορά. Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 316 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι η κατάσταση της αγοράς

απαιτούσε, εν προκειμένω, επιπρόσθετη μείωση της παραγωγικής ικανότητας σε σχέση με αυτή που είχε ήδη προβλεφθεί στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως. Επιπλέον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 322 και 324 της προσβαλλομένης απόφασεως προκύπτει ότι το σχέδιο αναδιαρθρώσεως στηριζόταν στην υπόθεση της αναστροφής της εξελίξεως της αγοράς από το 2010, που δικαιολογούσε αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της Austrian Airlines με όριο τον μέσο ρυθμό ανάπτυξης των αερομεταφορέων μελών της Ενώσεως Ευρωπαϊκών Αεροπορικών Εταιρειών έως το τέλος του 2015 ή έως ότου η Austrian Airline ισοσκελίσει τα λειτουργικά της αποτελέσματα.

- 108 Επομένως, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, δεν λείπει από την προσβαλλόμενη απόφαση αναφορά στην κατάσταση της αγοράς που μπορεί να επηρεαστεί από τη χορήγηση της επίμαχης ενισχύσεως.
- 109 Δεύτερον, όσον αφορά την προβαλλόμενη έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης απόφασεως σχετικά με την επάρκεια των αντισταθμιστικών μέτρων που επιβάλλει η απόφαση βάσει της καταστάσεως της αγοράς, πρέπει να υπομνησθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας προς στήριξη της απόψεώς της αυτής.
- 110 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, τόσο στο δικόγραφο της προσφυγής όσο και στο υπόμνημα απαντήσεως, ότι κρίνοντας συμβατή την επίμαχη ενίσχυση, η Επιτροπή επιτρέπει την ενίσχυση των αντίθετων προς των ανταγωνισμό πρακτικών για τις οποίες ευθύνονταν η Lufthansa και η Austrian Airlines, μέσω της κοινοπραξία τους από το 2006, ότι τα αντισταθμιστικά μέτρα δεν αρκούσαν προς άρση των επιπτώσεων που θα προκαλούσε η χορήγηση της ενισχύσεως στον ανταγωνισμό, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προέβλεπε κανένα αντισταθμιστικό μέτρο για την αγορά των δρομολογίων μεταξύ της Αυστρίας και της Ανατολικής Ευρώπης, καθώς και μεταξύ της Αυστρίας και της Μέσης Ανατολής, στην οποία η Austrian Airlines είχε δεσπόζουσα θέση και, τέλος, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προέβλεπε αντισταθμιστικά μέτρα για την αθέμιτη πολιτική τιμών της Lufthansa και της Austrian Airlines.
- 111 Έτσι, παρά τον τίτλο του παρόντος λόγου, από τη διατύπωση των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας τόσο στο δικόγραφο της προσφυγής όσο και στο υπόμνημα απαντήσεως προκύπτει ότι τα επιχειρήματα αυτά βάλλουν, στην πραγματικότητα, κατά του βάσιμου της εκτιμήσεως της Επιτροπής σχετικά με το συμβατό της επίμαχης ενισχύσεως με την κοινή αγορά. Πρέπει να εξεταστούν στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου, το οποίο στηρίζεται στην ανεπάρκεια του σχεδίου αναδιαρθρώσεως και των αντισταθμιστικών μέτρων. Όπως υπομνήστηκε, όμως, στη σκέψη 104 ανωτέρω, τέτοια επιχειρήματα είναι αλυσιτελή στο πλαίσιο λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε έλλειψη ή ανεπάρκεια αιτιολογίας.
- 112 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου της προσφυγής, το οποίο στηρίζεται σε έλλειψη αιτιολογίας σχετικά με την τήρηση της αρχής της εφάπαξ ενισχύσεως

- 113 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή, κατ' ουσίαν, αφενός, ότι δεν έλαβε θέση στην προσβαλλόμενη απόφαση επί των πολυάριθμων ενισχύσεων υπέρ της Austrian Airlines στο παρελθόν, η ύπαρξη των οποίων είχε αποδειχτεί από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο της καταγγελίας της και, αφετέρου, ότι έκρινε ότι οι επίμαχες ενισχύσεις δεν ήταν αντίθετες στην αρχή της εφάπαξ ενισχύσεως.
- 114 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι, κατά τη νομολογία που αναφέρθηκε στη σκέψη 106 ανωτέρω, στην περίπτωση αποφάσεων που εκδίδονται βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ η Επιτροπή δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι. Αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές

εκτιμήσεις που έχουν αποφασιστική σημασία για την οικονομία της απόφασης (αποφάσεις Chronopost και La Poste κατά UFX κ.λπ., σκέψη 106 ανωτέρω, EU:C:2008:375, σκέψη 96, και Freistaat Sachsen κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 105 ανωτέρω, EU:T:2010:62, σκέψη 180).

- 115 Υπενθυμίζεται, όμως, επίσης ότι η αρχή της εφάπαξ ενισχύσεως έχει ιδιαίτερη σημασία για να κριθεί το συμβατό ενισχύσεως αναδιαρθρώσεως με την κοινή αγορά, όπως προκύπτει από την παράγραφο 72 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 που είναι εφαρμοστέες εν προκειμένω.
- 116 Διαπιστώνεται, όμως, ότι η Επιτροπή στην πραγματικότητα έλαβε θέση επί της τήρησης της εν λόγω αρχής στη συγκεκριμένη περίπτωση, επισημαίνοντας, στην αιτιολογική σκέψη 339 της προσβαλλομένης απόφασης, ότι είχε διαπιστώσει ότι δεν είχαν λάβει στο παρελθόν ενισχύσεις αναδιαρθρώσεως ούτε η ίδια ή Austrian Airlines ούτε κάποια άλλη εταιρία του ομίλου.
- 117 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως μη λαμβάνοντας αναλυτικά θέση στην προσβαλλόμενη απόφαση επί όλων των επιχειρημάτων που προέβαλε στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας για να καταδείξει την ύπαρξη παράνομων ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί στο παρελθόν στην Austrian Airlines.
- 118 Εξάλλου, όσον αφορά την αιτίαση που στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή κακώς θεώρησε ότι η χορήγηση των επίμαχων ενισχύσεων δεν ήταν αντίθετη στην αρχή της εφάπαξ ενισχύσεως, διαπιστώνεται ότι αυτή βάλλει κατά της ουσιαστικής εκτιμήσεως της Επιτροπής και είναι, επομένως, αλυσιτελής στο πλαίσιο λόγου που στηρίζεται σε πλημμέλεια ή έλλειψη αιτιολογίας, βάσει της νομολογίας που αναφέρθηκε στη σκέψη 104 ανωτέρω.
- 119 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου της προσφυγής και, κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο δεύτερος λόγος στο σύνολό του.

Επί του πρώτου λόγου της προσφυγής, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση των διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ

- 120 Ο πρώτος λόγος που προβάλλει η προσφεύγουσα αποτελείται από τέσσερα σκέλη, από τα οποία το πρώτο στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς την ταυτότητα και την επιλεξιμότητα του δικαιούχου της ενισχύσεως, το δεύτερο στην ανεπάρκεια της ίδιας της συμμετοχής του δικαιούχου της ενισχύσεως στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως, το τρίτο στην ανεπάρκεια του σχεδίου αναδιαρθρώσεως και των αντισταθμιστικών μέτρων και το τέταρτο σε παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ.

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου της προσφυγής, το οποίο στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς την ταυτότητα και την επιλεξιμότητα του δικαιούχου της ενισχύσεως

- 121 Η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς την ταυτότητα του δικαιούχου της ενισχύσεως, ο οποίος δεν ήταν η Austrian Airlines αλλά η Lufthansa. Αυτή η αρχική πλάνη επηρέασε τη νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης, στο μέτρο που η Lufthansa δεν ήταν προβληματική επιχείρηση και, επομένως, δεν δικαιούταν την επίμαχη ενίσχυση αναδιαρθρώσεως. Επίσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ακόμα και στην περίπτωση που δικαιούχος της επίμαχης ενισχύσεως ήταν πράγματι η Austrian Airlines, ούτε αυτή πληρούσε τις προϋποθέσεις για να λάβει την ενίσχυση αυτή.
- 122 Καταρχάς, όσον αφορά την αιτίαση που αφορά την προβαλλόμενη πλάνη της Επιτροπής ως προς την ταυτότητα του δικαιούχου της επίμαχης ενισχύσεως, υπενθυμίζεται ότι κατά πάγια νομολογία, για να δοθεί ο χαρακτηρισμός της κρατικής ενισχύσεως, υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, πρέπει να συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις που τίθενται στη διάταξη αυτή. Πρώτον, πρέπει να πρόκειται για επέμβαση του κράτους ή για επέμβαση μέσω κρατικών πόρων. Δεύτερον, πρέπει η επέμβαση αυτή να ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Τρίτον, πρέπει να

- παρέχει πλεονέκτημα στον δικαιούχο με την ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής. Τέταρτον, πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 24ης Ιουλίου 2003, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, Συλλογή, EU:C:2003:415, σκέψεις 74 και 75, και της 22ας Φεβρουαρίου 2006, Le Levant 001 κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-34/02, Συλλογή, EU:T:2006:59, σκέψη 110).
- 123 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται ότι κατά πάγια νομολογία η παροχή αγαθών ή υπηρεσιών υπό προνομιακούς όρους μπορεί να συνιστά κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 2ας Φεβρουαρίου 1988, Kwekerij van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, 67/85, 68/85 και 70/85, Συλλογή, EU:C:1988:38, σκέψεις 28 και 29· της 20ής Νοεμβρίου 2003, GEMO, C-126/01, Συλλογή, EU:C:2003:622, σκέψη 29, και της 1ης Ιουλίου 2010, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή, T-53/08, EU:T:2010:267, σκέψη 59).
- 124 Η εν λόγω αρχή, εφαρμοζόμενη σε πώληση αγαθού από δημόσιο φορέα προς ιδιώτη, έχει ως συνέπεια ότι πρέπει να εξετασθεί, ιδίως, εάν η τιμή πώλησεως του αγαθού αυτού αντιστοιχεί στην τιμή της αγοράς, δηλαδή στην τιμή που μπορούσε να επιτευχθεί από τον αγοραστή υπό τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, Valmont κατά Επιτροπής, T-274/01, Συλλογή, EU:T:2004:266, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Υπό το πρίσμα αυτό, η Επιτροπή πρέπει να εφαρμόσει το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί σε οικονομία αγοράς, προκειμένου να εξετάσει αν το τίμημα που κατέβαλε ο φερόμενος αποδέκτης της ενισχύσεως αντιστοιχεί σε αυτό που θα είχε καταβάλει υπό κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού ένας ιδιώτης επενδυτής (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, Επιτροπή κατά Scott, C-290/07 P, Συλλογή, EU:C:2010:480, σκέψη 68, και της 16ης Δεκεμβρίου 2010, Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe, C-239/09, Συλλογή, EU:C:2010:778, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η συγκεκριμένη εφαρμογή του κριτηρίου αυτού προϋποθέτει, κατ' αρχήν, σύνθετη οικονομική εκτίμηση (προαναφερθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Scott, EU:C:2010:480, σκέψη 68).
- 125 Υπενθυμίζεται, επίσης, όσον αφορά την έκταση και τη φύση του δικαστικού ελέγχου, ότι η έννοια της κρατικής ενισχύσεως, όπως καθορίζεται στη Συνθήκη, έχει νομικό χαρακτήρα και πρέπει να ερμηνεύεται βάσει αντικειμενικών στοιχείων. Για τον λόγο αυτό, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, κατ' αρχήν, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τα συγκεκριμένα στοιχεία της διαφοράς της οποίας επελήφθη όσο και τον τεχνικό ή περίπλοκο χαρακτήρα των εκτιμήσεων στις οποίες προέβη η Επιτροπή, να ασκεί πλήρη έλεγχο του κατά πόσον ένα μέτρο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 16ης Μαΐου 2000, Γαλλία κατά Ladbrooke Racing και Επιτροπής, C-83/98 P, Συλλογή, EU:C:2000:248, σκέψη 25, και της 22ας Δεκεμβρίου 2008, British Aggregates κατά Επιτροπής, C-487/06 P, Συλλογή, EU:C:2008:757, σκέψη 111). Ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, μεταξύ άλλων, να ελέγχει όχι μόνον την ακρίβεια των προβαλλομένων αποδεικτικών στοιχείων, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των συναφών στοιχείων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση μιας σύνθετης καταστάσεως και αν είναι ικανά να θεμελιώσουν τα εξ αυτών αρυόμενα συμπεράσματα (βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Scott, σκέψη 124 ανωτέρω, EU:C:2010:480, σκέψη 65 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 126 Εντούτοις, στο πλαίσιο του ανωτέρω ελέγχου, δεν πρέπει ο δικαστής της Ένωσης να υποκαθιστά την Επιτροπή στην οικονομική εκτίμησή της. Συγκεκριμένα, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης ασκούν στις περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις της Επιτροπής περιορισμένο έλεγχο, ο οποίος αφορά μόνο την επαλήθευση της τηρήσεως των κανόνων των σχετικών με τη διαδικασία και την αιτιολόγηση, καθώς και της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών και της μη συνδρομής πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και καταχρήσεως εξουσίας (βλ. αποφάσεις Επιτροπή κατά Scott, σκέψη 124 ανωτέρω, EU:C:2010:480, σκέψη 66 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 17ης Δεκεμβρίου 2008, Ryanair κατά Επιτροπής, T-196/04, Συλλογή, EU:T:2008:585, σκέψη 41).
- 127 Διευκρινίζεται, επίσης, ότι η νομιμότητα αποφάσεως της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων πρέπει να εκτιμάται βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή όταν έλαβε τη σχετική απόφαση (αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 1986, Βέλγιο κατά

- Επιτροπής, 234/84, Συλλογή, EU:C:1986:302, σκέψη 16· της 14ης Σεπτεμβρίου 2004, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-276/02, Συλλογή, EU:C:2004:521, σκέψη 31, και Valmont κατά Επιτροπής, σκέψη 124 ανωτέρω, EU:T:2004:266, σκέψη 38). Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ειδικότερα ότι, αφού η έννοια της κρατικής ενισχύσεως αφορά αντικειμενική κατάσταση η οποία εκτιμάται κατά τον χρόνο έκδοσης της αποφάσεως της Επιτροπής, για τη διενέργεια του δικαστικού ελέγχου πρέπει να ληφθούν υπόψη οι εκτιμήσεις που έγιναν μέχρι την εν λόγω ημερομηνία (απόφαση Chronopost και La Poste κατά UFEK κ.λπ., σκέψη 106 ανωτέρω, EU:C:2008:375, σκέψη 144).
- 128 Υπό το πρίσμα αυτών των αρχών πρέπει να εξεταστεί αν η Επιτροπή υπέπεσε, εν προκειμένω, σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι ο δικαιούχος της επίμαχης ενισχύσεως ήταν η Austrian Airlines και όχι η Lufthansa.
- 129 Στην προκειμένη περίπτωση η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η επίμαχη επιχορήγηση των 500 000 000 ευρώ αποτελεί κρατική ενίσχυση υπέρ της Lufthansa. Προς στήριξη της θέσεως αυτής υποστηρίζει ότι η εν λόγω επιχορήγηση αντιστοιχεί στο τίμημα που κατέβαλε ο πωλητής, ήτοι η ÖIAG, προς τον αγοραστή, ήτοι τη Lufthansa, σε αντάλλαγμα για την απόκτηση των αρνητικών στοιχείων του ενεργητικού. Αυτό επιβεβαιώνεται, κατά την προσφεύγουσα, από το ότι η επιχορήγηση καταβλήθηκε αρχικά στη Suriba Beteiligungsverwaltungs GmbH (στο εξής: Suriba), εταιρία υπό τον πλήρη έλεγχο της Lufthansa, πριν καταβληθεί στην Austrian Airlines, η οποία τελικώς έγινε θυγατρική της Lufthansa κατά 100 % . Η καταβολή της επιχορηγήσεως αυτής ήταν, όμως, για το Δημόσιο λιγότερο επωφελής εναλλακτική επιλογή σε σχέση με την πτώχευση της Austrian Airlines.
- 130 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι από την υποβληθείσα από τη Lufthansa πρόταση εξαγοράς των μεριδίων της Austrian Airlines που κατείχε η Δημοκρατία της Αυστρίας προκύπτει ότι η καταβολή δημόσιας επιχορηγήσεως ύψους 500 000 000 ευρώ στην Austrian Airlines αποτελούσε όρο της εξαγοράς αυτής, όπως και η καταβολή από τη Lufthansa στην ÖIAG τιμήματος εξαγοράς 366 268,75 ευρώ και η ύπαρξη υποσχέσεως αποπληρωμής από μελλοντικά κέρδη που θα μπορούσε να οδηγήσει σε πρόσθετη πληρωμή μέχρι και 162 000 000 ευρώ, με αποτέλεσμα η επιχορήγηση αυτή να μπορεί να θεωρηθεί ως αρνητικό στοιχείο που ενσωματώνεται στο τίμημα αγοράς που δέχτηκε η Δημοκρατία της Αυστρίας για τη συμμετοχή της στην Austrian Airlines.
- 131 Αυτή η ανάλυση της τιμής αγοράς υιοθετήθηκε από την Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση και δεν έχει αμφισβητηθεί τυπικά από την προσφεύγουσα.
- 132 Επισημαίνεται επίσης ότι η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, αφού εξέτασε τις συνθήκες της αγοράς, διαπίστωσε ότι η τιμή που πρότεινε η Lufthansa στην πρόταση εξαγοράς των μεριδίων της Δημοκρατίας της Αυστρίας στην Austrian Airlines ανταποκρινόταν στην τιμή της ελεύθερης αγοράς, κάτι που δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής.
- 133 Κατά πάγια, όμως, νομολογία, όταν επιχείρηση που έλαβε κρατική ενίσχυση αγοράζεται στην τιμή της ελεύθερης αγοράς, δηλαδή στην πιο υψηλή τιμή που ένας ιδιώτης επενδυτής δρών υπό τις συνθήκες συνθήκες ανταγωνισμού θα ήταν διατεθειμένος να καταβάλει για την εταιρία αυτή ως είχε, ιδίως μετά τη λήψη κρατικών ενισχύσεων, η ενίσχυση θεωρείται ότι ελήφθη υπόψη στη διαμόρφωση της τιμής της ελεύθερης αγοράς και περιλήφθηκε στην τιμή πώλησεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η εν λόγω επιχείρηση ευνοήθηκε σε σχέση με άλλους επιχειρηματίες της αγοράς (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, Banks, C-390/98, Συλλογή, EU:C:2001:456, σκέψη 77).
- 134 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν καταδεικνύει με ποιον τρόπο η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η Austrian Airlines ήταν ο αποδέκτης της επίμαχης ενισχύσεως.

- 135 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η καταβολή δημόσιας επιχορήγησης δεν θα ήταν αναγκαία σε περίπτωση που η Austrian Airlines είχε εξαγοραστεί από άλλη επιχείρηση, ούτε και σε περίπτωση που η Austrian Airlines μπορούσε να εξακολουθήσει να ασκεί ανεξάρτητα τη δραστηριότητά της μετά την υλοποίηση ενός εναλλακτικού σχεδίου αναδιαρθρώσεως το οποίο υποστηρίζεται ότι κράτησε μυστικό η Δημοκρατία της Αυστρίας.
- 136 Συγκεκριμένα, κατά το επιχείρημα αυτό η Δημοκρατία της Αυστρίας, αποδεχόμενη πρόταση εξαγοράς που περιλάμβανε αρνητικό στοιχείο ύψους 500 000 000 ευρώ για τα μερίδια της Austrian Airlines που κατείχε, δεν συμπεριφέρθηκε ως ιδιώτης επενδυτής υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.
- 137 Ακριβώς αυτό διαπίστωσε, όμως, η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, κρίνοντας ότι το σενάριο πτώχευσης της Austrian Airlines, η οποία θα είχε μηδενικό κόστος για το Δημόσιο, αποτελούσε πλέον συμφέρουσα επιλογή για το Δημόσιο σε σχέση με την πώληση της Austrian Airlines για την οποία έπρεπε να της καταβληθεί δημόσια επιχορήγηση ύψους 500 000 000 ευρώ. Βάσει της διαπίστωσης αυτής η Επιτροπή έκρινε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η εν λόγω δημόσια επιχορήγηση έπρεπε να θεωρηθεί ως κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ που χορηγήθηκε από τη Δημοκρατία της Αυστρίας στην Austrian Airlines.
- 138 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να αναιρεθεί ούτε από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Austrian Airlines δεν ήταν ο δικαιούχος της δημόσιας ενισχύσεως, στο μέτρο που μετά την καταβολή της ενισχύσεως από την ÖIAG στη Suriba, θυγατρική της Lufthansa, δεν έγινε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Austrian Airlines. Συγκεκριμένα, μολονότι από τις διατάξεις του Bundesgesetz über die Übertragung von Bundesbeteiligungen in das Eigentum der ÖIAG (ομοσπονδιακός νόμος για τη μεταβίβαση ομοσπονδιακών επενδύσεων που κατέχει η ÖIAG), της 23ης Οκτωβρίου 2009 (BGB1. I, 87/1998), προκύπτει ότι η οικονομική ενίσχυση των 500 000 000 ευρώ θα καταστήσει δυνατή την αύξηση του κεφαλαίου της εταιρίας, δεν διευκρινίζεται ότι το μέτρο αυτό πρέπει να λάβει υποχρεωτικά τη μορφή αυξήσεως του μετοχικού κεφαλαίου. Όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, σκοπός του μέτρου αυτού ήταν να βελτιώσει τον δείκτη χρέους της Austrian Airlines αυξάνοντας τα ίδια κεφάλαια. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι πράγματι υπήρξε αύξηση των ιδίων κεφαλαίων της Austrian Airlines μέσω της συγχωνεύσεώς της με τη Suriba.
- 139 Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Lufthansa ήταν αυτή που τελικά ωφελήθηκε από την επίδικη επιχορήγηση με την αιτιολογία ότι είχε αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, το σύνολο των μεριδίων της Austrian Airlines, στο μέτρο που δεν αμφισβητείται ότι η δημόσια επιχορήγηση αποτελούσε τμήμα του αρνητικού τιμήματος αγοράς που καταβλήθηκε από τη Lufthansa για την Austrian Airlines και ότι το τίμημα αυτό ανταποκρινόταν στην τιμή της ελεύθερης αγοράς.
- 140 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι δεν ασκεί επιρροή το ζήτημα κατά πόσον η Lufthansa ήταν επιλέξιμη εταιρία, υπό την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών του 2004.
- 141 Δεύτερον, όσον αφορά την αιτίαση ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η Austrian Airlines ήταν επιλέξιμη εταιρία για τη χορήγηση ενισχύσεως αναδιαρθρώσεως, επισημαίνεται ότι η αιτίαση αυτή σχετίζεται με μια εκτίμηση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ.
- 142 Στο σημείο αυτό πρέπει να υπομνησθεί το νομικό πλαίσιο που αφορά τον έλεγχο της χορηγήσεως ενισχύσεως αναδιαρθρώσεως.
- 143 Πρώτον, δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ, ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους εμπορίας κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον, δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

- 144 Κατά πάγια νομολογία, για την εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ, η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, της οποίας η άσκηση συνεπάγεται περίπλοκες οικονομικής και κοινωνικής φύσεως αξιολογήσεις που πρέπει να γίνονται σε κοινοτικό πλαίσιο (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 24ης Φεβρουαρίου 1987, *Deufil* κατά Επιτροπής, 310/85, Συλλογή, EU:C:1987:96, σκέψη 18· της 29ης Απριλίου 2004, *Ιταλία κατά Επιτροπής*, C-372/97, Συλλογή, EU:C:2004:234, σκέψη 83, και *Corsica Ferries France* κατά Επιτροπής, σκέψη 104 ανωτέρω, EU:T:2005:221, σκέψη 137).
- 145 Επιπλέον, η Επιτροπή μπορεί να ορίσει ορισμένες κατευθύνσεις τις οποίες δεσμεύεται να ακολουθεί κατά την άσκηση των εξουσιών εκτιμήσεως που διαθέτει, εκδίδοντας πράξεις, όπως οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις προβληματικές επιχειρήσεις, εφόσον οι πράξεις αυτές περιλαμβάνουν ενδεικτικούς κανόνες ως προς την κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθήσει το όργανο αυτό και στον βαθμό που δεν αποκλίνουν από τους κανόνες της Συνθήκης (βλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2002, *Keller και Keller Meccanica* κατά Επιτροπής, T-35/99, Συλλογή, EU:T:2002:19, σκέψη 77 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 146 Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά την έννοια της ενισχύσεως για αναδιάρθρωση, από τις παραγράφους 16 και 17 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση αυτή σκοπεί στην αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας μιας επιχειρήσεως κατ' αντιδιαστολή προς την ενίσχυση διασώσεως, η οποία συνίσταται σε προσωρινή συνδρομή με σκοπό την υλοποίηση άμεσων μέτρων.
- 147 Δεύτερον, κατά πάγια νομολογία, ο δικαστικός έλεγχος στον οποίο υπόκειται η άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ, περιορίζεται στην επαλήθευση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογίας, καθώς και στην εξακρίβωση του υποστατού των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη και της απουσίας πλάνης περί το δίκαιο, πρόδηλης πλάνης περί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ή καταχρήσεως εξουσίας (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 13ης Φεβρουαρίου 2003, *Ισπανία κατά Επιτροπής*, C-409/00, Συλλογή, EU:C:2003:92, σκέψη 93, και *Corsica Ferries France* κατά Επιτροπής, σκέψη 104 ανωτέρω, σκέψη 138 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Αντιθέτως, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να υποκαθιστά τον συντάκτη της αποφάσεως προβαίνοντας στη σχετική οικονομική εκτίμηση (αποφάσεις της 25ης Ιουνίου 1998, *British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής*, T-371/94 και T-394/94, Συλλογή EU:T:1998:140, σκέψη 79, και *Corsica Ferries France* κατά Επιτροπής, σκέψη 104 ανωτέρω, EU:T:2005:221, σκέψη 138).
- 148 Εξάλλου, στο Γενικό Δικαστήριο απόκειται επίσης να εξακριβώνει αν τηρήθηκαν οι αυτοδεσμεύσεις που ανέλαβε η Επιτροπή με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση *Keller και Keller Meccanica* κατά Επιτροπής, σκέψη 145 ανωτέρω, EU:T:2002:19, σκέψη 77 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 149 Αντιθέτως, δεν απόκειται στον δικαστή της Ένωσης να υποκαταστήσει την Επιτροπή διενεργώντας αντ' αυτής τον έλεγχο στον οποίον η ίδια ουδέποτε προέβη και διατυπώνοντας εικασίες ως προς τα πορίσματα στα οποία θα κατέληγε κατόπιν του ελέγχου αυτού (αποφάσεις της 1ης Ιουλίου 2008, *Deutsche Post* κατά Επιτροπής, T-266/02, Συλλογή, EU:T:2008:235, σκέψη 95· βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση *Valmont* κατά Επιτροπής, σκέψη 142 ανωτέρω, EU:T:2004:266, σκέψη 136).
- 150 Υπό το πρίσμα των αρχών αυτών πρέπει να εξεταστεί η αιτίαση ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η *Austrian Airlines* ήταν επιλέξιμη εταιρία για τη χορήγηση ενισχύσεως αναδιαρθρώσεως, στο μέτρο που επρόκειτο να εξαγοραστεί από τη *Lufthansa* και η *Lufthansa* μπορούσε να αντιμετωπίσει μόνη τις δυσχέρειες της *Austrian Airlines*.

- 151 Η παράγραφος 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004, που βρίσκεται στο τμήμα των κατευθυντήριων γραμμών στο οποίο η Επιτροπή διευκρινίζει την έννοια της προβληματικής επιχειρήσεως, ορίζει τα εξής:
- «Μια εταιρία που ανήκει ή έχει εξαγοραστεί από ευρύτερο επιχειρηματικό όμιλο δεν είναι καταρχήν επιλέξιμη για ενισχύσεις διάσωσης ή αναδιάρθρωσης, εκτός εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι η εταιρία έχει εγγενείς δυσχέρειες οι οποίες δεν έχουν προκύψει από την αυθαίρετη κατανομή των δαπανών στο εσωτερικό του ομίλου και ότι οι δυσχέρειες αυτές είναι τόσο σοβαρές ώστε να μην μπορούν να αντιμετωπιστούν από τον ίδιο τον όμιλο [...]».
- 152 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί, καταρχάς, αν κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως η Austrian Airlines ανήκε σε όμιλο ή μπορούσε να θεωρηθεί εταιρία που είχε εξαγοραστεί από όμιλο, υπό την έννοια της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004, πριν τεθεί, ενδεχομένως, το ζήτημα αν η Lufthansa μπορούσε να αντιμετωπίσει τις δυσχέρειες της Austrian Airlines.
- 153 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η έγκριση εκ μέρους της ÖIAG της προτάσεως εξαγοράς της Austrian Airlines από τη Lufthansa, στις 5 Δεκεμβρίου 2008, δεν σήμαινε ότι κατά την ημερομηνία αυτή η Austrian Airlines ανήκε ήδη στη Lufthansa. Συγκεκριμένα, η πραγματική παραχώρηση από την ÖIAG της συμμετοχής της στην Austrian Airlines στη Lufthansa εξαρτιόταν από την προϋπόθεση της εγκρίσεως της Επιτροπής, η οποία δόθηκε αργότερα, στις 28 Αυγούστου 2009, με την απόφαση που ενέκρινε τη συγκέντρωση.
- 154 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα παραδέχτηκε, εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι στις 5 Δεκεμβρίου 2008 η διαδικασία αποκτήσεως της Austrian Airlines, δηλαδή η εξαγορά από τη Lufthansa της συμμετοχής της ÖIAG στην Austrian Airlines, εξακολουθούσε να εξαρτάται από την καταβολή της επίμαχης επιχορηγήσεως, η δε καταβολή αυτή εξαρτιόταν από την έγκριση της Επιτροπής.
- 155 Η καταβολή της επίμαχης επιχορηγήσεως δεν μπορούσε, όμως, να εξετασθεί μεμονωμένα, καθώς περιλαμβανόταν στο αρνητικό τίμημα της πώλησεως το οποίο είχε προτείνει να καταβάλει η Lufthansa και το οποίο είχε γίνει δεκτό από την ÖIAG.
- 156 Επομένως, η καταβολή του αρνητικού τιμήματος και, κατά συνέπεια, η μεταφορά στη Lufthansa της συμμετοχής της ÖIAG στην Austrian Airlines εξαρτιόταν από την καταβολή της επίμαχης επιχορηγήσεως.
- 157 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως η Austrian Airlines δεν αποτελούσε ακόμα τμήμα του ομίλου Lufthansa.
- 158 Το ερώτημα είναι, επομένως, αν κατά την ημερομηνία αυτή η Austrian Airlines μπορούσε να θεωρηθεί εταιρία που είχε εξαγοραστεί από όμιλο, υπό την έννοια της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004.
- 159 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται ότι μία από τις αρχές που θέτει η παράγραφος 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 είναι η απαγόρευση χορηγήσεως ενισχύσεως διασώσεως ή αναδιρθρώσεως σε προβληματική εταιρία που ανήκει σε όμιλο, εφόσον οι δυσχέρειες που αντιμετωπίζει δεν είναι εγγενείς και έχουν προκύψει από αυθαίρετη κατανομή των δαπανών στο εσωτερικό του ομίλου ή ο όμιλος έχει τα μέσα να αντιμετωπίσει μόνος του τις δυσχέρειες αυτές. Σκοπός της απαγορεύσεως αυτής είναι, επομένως, να εμποδίσει όμιλο επιχειρήσεων να μετακυλήσει στο Δημόσιο τα έξοδα ενός σχεδίου αναδιρθρώσεως μιας από τις επιχειρήσεις που τον αποτελούν, όταν η επιχείρηση αυτή είναι προβληματική και οι δυσχέρειες της εταιρίας οφείλονται στον ίδιο τον όμιλο ή ο όμιλος έχει τα μέσα να τις αντιμετωπίσει μόνος του.

- 160 Στο πλαίσιο αυτό, ο σκοπός της επεκτάσεως της απαγορεύσεως χορηγήσεως ενισχύσεων διασώσεως ή αναδιάρθρωσεως στις προβληματικές επιχειρήσεις που «έχουν εξαγορασθεί» από όμιλο είναι να αποτραπεί η καταστρατήγηση της απαγορεύσεως αυτής από όμιλο επιχειρήσεων ο οποίος θα μπορούσε να επωφεληθεί από το γεγονός ότι επιχείρηση την οποία πρόκειται να αγοράσει τυπικά δεν του ανήκει ακόμα κατά τον χρόνο χορηγήσεως της ενισχύσεως αναδιάρθρωσεως στην εταιρία που έχει εξαγορασθεί.
- 161 Η περίπτωση, όμως, αυτή δεν μπορεί να εξομοιωθεί με την υπό κρίση περίπτωση, στην οποία η καταβολή της επίδικης επιχορηγήσεως από το Δημόσιο στην Austrian Airlines αποτελεί, όπως διευκρινίστηκε στη σκέψη 130 ανωτέρω, αρνητικό στοιχείο που ενσωματώνεται στην τιμή που καταβάλλει η Lufthansa στην ÖIAG για την απόκτηση της Austrian Airlines.
- 162 Επομένως, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004.
- 163 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί το ζήτημα αν η Lufthansa κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως μπορούσε αντιμετώπισει τις δυσχέρειες της Austrian Airlines.

Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου της προσφυγής, το οποίο στηρίζεται στην ανεπάρκεια της ίδιας συμμετοχής του δικαιούχου της ενισχύσεως στο σχέδιο αναδιάρθρωσεως

- 164 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι η ίδια συμμετοχή του δικαιούχου της επίμαχης ενισχύσεως ήταν η δέουσα βάσει της παραγράφου 43 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004.
- 165 Η παράγραφος 43 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 προβλέπει τα ακόλουθα:

«Το ποσό και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζονται στο απολύτως ελάχιστο των εξόδων αναδιάρθρωσης που απαιτούνται για την υλοποίηση της αναδιάρθρωσης με βάση τους διαθέσιμους χρηματοοικονομικούς πόρους της επιχείρησης, των μετόχων της ή του επιχειρηματικού ομίλου στον οποίο ανήκει. Αυτή η αξιολόγηση λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε προηγουμένως χορηγηθείσα ενίσχυση διάσωσης. Οι αποδέκτες της ενίσχυσης πρέπει κατ' αρχήν να συμβάλλουν σημαντικά στο σχέδιο αναδιάρθρωσης με δικούς τους πόρους, περιλαμβανομένης της πώλησης στοιχείων του ενεργητικού που δεν είναι απαραίτητα για την επιβίωση της επιχείρησης, ή με εξωτερική χρηματοδότηση που εξασφαλίζουν υπό όρους της αγοράς. Αυτή η συμβολή αποτελεί ένδειξη ότι οι αγορές πιστεύουν στο εφικτό της επιστροφής σε βιωσιμότητα. Αυτή η συμβολή πρέπει να είναι πραγματική, δηλαδή ουσιαστική, αποκλείοντας κάθε μελλοντικά προσδοκώμενα κέρδη όπως οι ταμειακές εισροές και να είναι όσο το δυνατόν υψηλότερη.»

- 166 Από την παράγραφο 44 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή θα θεωρεί ότι αποτελεί δέουσα συμμετοχή η συμμετοχή των δικαιούχων της ενισχύσεως η οποία ανέρχεται σε 50 %, στην περίπτωση των μεγάλων επιχειρήσεων.
- 167 Από την αιτιολογική σκέψη 307 του κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο προσκομίστηκε από την Επιτροπή σε συμμόρφωση προς την από 27 Ιανουαρίου 2014 διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, προκύπτουν, επίσης, τα εξής:

«[η] Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα συνολικά έξοδα αναδιάρθρωσης θα ανέλθουν σε περίπου 1 405 εκατ. (ή 1 048 εκατ. EUR για την περίπτωση στην οποία η Lufthansa δεν μειώσει [τα χρέη] της Austrian Airlines κατά 357 εκατ.), όπου η ίδια συμμετοχή (που παρέχεται από κοινού ή μεμονωμένα από την Austrian Airlines ή/και τη Lufthansa) ανέρχεται σε 905 εκατ. (ή 548 εκατ. EUR).

Αυτό αντιστοιχεί σε 64 % (ή 52 %) των εξόδων αναδιάρθρωσης. Η Επιτροπή μπορεί, ως εκ τούτου, να συναγάγει το συμπέρασμα ότι η απαίτηση επαρκούς ίδιας συμμετοχής στα έξοδα αναδιάρθρωσης πληρούται στην προκειμένη περίπτωση.»

- 168 Υπό το πρίσμα αυτών των στοιχείων πρέπει να δοθεί απάντηση στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 169 Όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι για να κριθεί η επάρκεια της συμμετοχής στο σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να ληφθεί υπόψη μόνον η συμμετοχή του δικαιούχου της επίμαχης ενισχύσεως στους ίδιους πόρους του, επισημαίνεται ότι από την παράγραφο 43 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 προκύπτει ότι ο δικαιούχος της ενισχύσεως μπορεί να συμβάλει στην αναδιάρθρωση με εξωτερική χρηματοδότηση που εξασφαλίζεται με τους όρους της αγοράς.
- 170 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η συμμετοχή της Lufthansa δεν αποτελεί εξωτερική χρηματοδότηση υπό την έννοια της παραγράφου 43 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004, με την αιτιολογία ότι, αφενός, μολονότι η Lufthansa κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν ήταν έτοιμη να εξαγοράσει την Austrian Airlines, δεν μπορούσε, πάντως, να θεωρηθεί εξωτερικός επενδυτής και, αφετέρου, ότι η Lufthansa δεν έθεσε στη διάθεση της Austrian Airlines χρηματικό κεφάλαιο ούτε κεφάλαιο σε είδος για την αναδιάρθρωση της εταιρίας, αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 171 Συγκεκριμένα, καταρχάς, το γεγονός ότι η Austrian Airlines δεν βρισκόταν στην κατάσταση επιχειρήσεως που είχε εξαγοραστεί από όμιλο επιχειρήσεων, υπό την έννοια της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 162 ανωτέρω, δεν ασκεί επιρροή στο ότι η Lufthansa πράγματι αποτελούσε κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ιδιώτη επενδυτή του οποίου η πρόταση εξαγοράς περιλάμβανε, πέρα από την καταβολή ποσού 366 268,75 ευρώ και τη χορήγηση εγγυήσεως αποπληρωμής από μελλοντικά κέρδη που μπορούσε να ανέλθει σε 162 000 000 ευρώ, την καταβολή αρνητικού τιμήματος που συνίσταται στη χορήγηση ενισχύσεως αναδιάρθρωσεως από τη Δημοκρατία της Αυστρίας στην Austrian Airlines, αναδιάρθρωση στην οποία η Lufthansa αναλάμβανε τη δέσμευση να συμμετάσχει στο πλαίσιο του σχεδίου αναδιάρθρωσεως που παρουσιάστηκε στην Επιτροπή.
- 172 Επίσης, από το γράμμα της παραγράφου 43 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 προκύπτει ότι δεν απαιτείται η εξωτερική χρηματοδότηση να λάβει τη μορφή χρηματικού κεφαλαίου ή κεφαλαίου σε είδος. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή έκρινε στις σκέψεις 303 και 304 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι μια τέτοια εξωτερική χρηματοδότηση μπορούσε να λάβει, μεταξύ άλλων, τη μορφή της αναλήψεως των λειτουργικών ζημιών ή εξόδων όπως αυτά που προκύπτουν συνήθως από μια συγκέντρωση, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 173 Τέλος, ακόμη και αν από την αιτιολογική σκέψη 302 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι η ανάληψη των χρεών της Austrian Airlines από τη Lufthansa μπορούσε να θεωρηθεί ίδια συμμετοχή μόνο στο μέτρο που θα έπαιρνε τη μορφή εισφοράς κεφαλαίου και όχι απλής εξαγοράς χρεών, διαπιστώνεται ότι ο σκοπός είναι να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική απαλλαγή της Austrian Airlines από τα χρέη της και όχι να επιβληθεί η υποχρέωση η συνεισφορά της Lufthansa να έχει οπωσδήποτε τη μορφή εισφοράς χρηματικού κεφαλαίου.
- 174 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, σε κάθε περίπτωση, ήταν αδύνατο να θεωρηθεί ως συμμετοχή στην αναδιάρθρωση της Austrian Airlines η ανάληψη εκ μέρους της Lufthansa των λειτουργικών ζημιών της Austrian Airlines για την περίοδο από το 2009 έως το 2013 με την αιτιολογία, αφενός, ότι δεν επρόκειτο για πραγματική συνεισφορά, στο μέτρο που δεν είχαν ακόμα επέλθει οι ζημιές αυτές και θα μπορούσαν να είναι μικρότερες από τις προβλεφθείσες και, αφετέρου, ότι η ανάληψη μελλοντικών λειτουργικών ζημιών δεν μπορούσε να εξομοιωθεί, όπως εκτίμησε η Επιτροπή, με την καταβολή μετρητών για την αναδιάρθρωση, πρέπει επίσης να απορριφθεί ως ερειδόμενο επί εσφαλμένης παραδοχής.

- 175 Συγκεκριμένα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 302 και 303 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή εξομοιώνει με την καταβολή μετρητών ως συμμετοχή στην αναδιάρθρωση, όχι την ανάληψη ενδεχόμενων λειτουργικών ζημιών, αλλά την ενδεχόμενη εισφορά κεφαλαίου από τη Lufthansa προς την Austrian Airlines για τη μείωση του δείκτη χρέους της τελευταίας.
- 176 Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 295 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι οι αρνητικές προβλέψεις σχετικά με την εξέλιξη του συνολικού αποτελέσματος της Austrian Airlines που παρουσιάστηκαν στο σχέδιο αναδιάρθρωσεως στηρίζονταν σε ρεαλιστικές υποθέσεις όσον αφορά την τιμή των καυσίμων, τις συναλλαγματικές ισοτιμίες, τον όγκο κυκλοφορίας και την εξέλιξη της αγοράς. Η προσφεύγουσα δεν προβάλλει, όμως, κανένα επιχειρήμα που θα μπορούσε να κλονίσει το βάσιμο των υποθέσεων αυτών. Έτσι, δεν εξηγεί ως προς τι οι μελλοντικές λειτουργικές ζημιές της Austrian Airlines θα μπορούσαν να είναι μικρότερες από αυτές που είχαν προβλεφθεί στο σχέδιο ανασυγκροτήσεως.
- 177 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως της Επιτροπής σχετικά με την καταλληλότητα της ίδιας συμμετοχής της Austrian Airlines στη χρηματοδότηση του σχεδίου αναδιάρθρωσεως βάσει της παραγράφου 43 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004.
- 178 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου της προσφυγής, το οποίο στηρίζεται στην ανεπάρκεια του σχεδίου αναδιάρθρωσεως και των αντισταθμιστικών μέτρων

- 179 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου της προσφυγής η προσφεύγουσα αμφισβητεί την καταλληλότητα, αφενός, των μέτρων που προβλέπονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσεως για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της Austrian Airlines και, αφετέρου, των αντισταθμιστικών μέτρων που προβλέπονται στην προσβαλλόμενη απόφαση.

– Επί των μέτρων που προβλέπονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσεως

- 180 Καταρχάς, όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας κατά την οποία η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσεως που της είχε υποβληθεί προς έλεγχο ήταν σύμφωνο με τις κατευθυντήριες γραμμές του 2004, μολοντί η επίμαχη ενίσχυση είχε χορηγηθεί αποκλειστικά για την οικονομική αναδιάρθρωση της Austrian Airlines, πρέπει να υπομνησθεί ότι κατά την παράγραφο 17 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004:

«[...] η αναδιάρθρωση βασίζεται σε ένα εφικτό, συγκροτημένο και διεξοδικό πρόγραμμα για την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας μίας επιχείρησης. Η αναδιάρθρωση συνήθως περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα στοιχεία: την αναδιοργάνωση και τον εξορθολογισμό των δραστηριοτήτων της επιχείρησης σε αποτελεσματικότερη βάση, μέτρο που κατά κανόνα συνεπάγεται την εγκατάλειψη ζημιογόνων δραστηριοτήτων, την αναδιάρθρωση των υφιστάμενων δραστηριοτήτων που μπορούν να καταστούν εκ νέου ανταγωνιστικές και, ενδεχομένως, τη διαφοροποίηση του αντικειμένου της επιχείρησης προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης νέων βιώσιμων δραστηριοτήτων. Η υλική αναδιάρθρωση συνήθως πρέπει να συνοδεύεται από χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση (εισροές κεφαλαίου, μείωση του χρέους). Εντούτοις, τα μέτρα αναδιάρθρωσης κατά την έννοια των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών δεν πρέπει να περιορίζονται σε χρηματοοικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση των ζημιών του παρελθόντος, χωρίς να κατατείνουν στην άρση των αιτίων που προκάλεσαν τις ζημιές.»

- 181 Έτσι μια αναδιάρθρωση περιλαμβάνει, συνήθως, υπό την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών του 2004, ένα επιχειρηματικό σκέλος, που ορίζει μέτρα για την αναδιοργάνωση και τον εξορθολογισμό των δραστηριοτήτων της επιχειρήσεως, και ένα χρηματοοικονομικό σκέλος το οποίο μπορεί να λάβει, μεταξύ άλλων, τη μορφή εισροής κεφαλαίου ή μειώσεως του χρέους. Υπό την έννοια αυτή, η αναδιοργάνωση δεν μπορεί να περιοριστεί σε οικονομική ενίσχυση.
- 182 Σε αντίθεση, όμως, προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, αυτό δεν σημαίνει ότι η ενίσχυση αναδιρθώσεως πρέπει κατ' ανάγκην να χρηματοδοτεί τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο του επιχειρηματικού σκέλους της αναδιρθώσεως. Έτσι, πρέπει να ληφθεί υπόψη η παράγραφος 43 των κατευθυντήριων γραμμών, από την οποία προκύπτει ότι το ποσό της ενισχύσεως πρέπει να περιορίζεται στο απολύτως ελάχιστο των εξόδων που απαιτούνται για την υλοποίηση της αναδιρθώσεως με βάση τους διαθέσιμους χρηματοοικονομικούς πόρους της επιχειρήσεως. Στην περίπτωση, όμως, επιχειρήσεως που έχει σημαντικά χρέη, όπως συμβαίνει με την Austrian Airlines εν προκειμένω, το σημαντικότερο τμήμα της ενισχύσεως είναι λογικό να διατεθεί για τη μείωση των χρεών, ενώ τα μέτρα επιχειρηματικής αναδιρθώσεως θα αναληφθούν από τον δικαιούχο της ενισχύσεως με ίδιους πόρους και μέσω ενδεχόμενης εξωτερικής χρηματοδοτήσεως που λαμβάνει με τους όρους της αγοράς.
- 183 Συνεπώς, η υπό εξέταση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.
- 184 Δεύτερον, όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι τα μέτρα αναδιρθώσεως της Austrian Airlines θα δημιουργούσαν συνέργειες όσον αφορά τα έξοδα και τα έσοδα, ενώ τέτοιες συνέργειες υπάρχουν σε κάθε συγκέντρωση, επισημαίνεται ότι το γεγονός αυτό, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι είναι αληθές, δεν καταδεικνύει ότι τα μέτρα αυτά δεν είναι εν προκειμένω κατάλληλα και ότι δεν θα επιτρέψουν τη βελτίωση της καταστάσεως της Austrian Airlines και δεν θα εξασφαλίσουν ότι θα γίνει πάλι βιώσιμη, όπως είναι ο στόχος κάθε αναδιρθώσεως. Το επιχείρημα αυτό πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ως αλυσιτελές.
- 185 Τρίτον, στην αιτίαση της προσφεύγουσας ότι τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο αναδιρθώσεως σχετικά με τη μείωση του προσωπικού της Austrian Airlines δεν συνδέονται με την αναδιάρθρωσή της, στο μέτρο που δεν περιορίζονται οι δραστηριότητες εμπορίας αλλά αναλαμβάνονται απλώς από τη Lufthansa για την κάλυψη της αυστριακής αγοράς, αρμόζει η ίδια απάντηση. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν θεωρηθεί βάσιμο, το επιχείρημα αυτό δεν ασκεί επιρροή στο γεγονός ότι το μέτρο αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση των εξόδων της Austrian Airlines και αποτελεί κλασικό μέτρο για τη διασφάλιση της επιστροφής μιας επιχειρήσεως στην κερδοφορία, κάτι που αποτελεί τον σκοπό της αναδιρθώσεως, όπως προκύπτει από την παράγραφο 43 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004.
- 186 Τέταρτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι έκρινε ότι τα μέτρα συνέργειας εσόδων που προβλέπονταν στο σχέδιο αναδιρθώσεως ήταν κατάλληλα, μολονότι τα μέτρα αυτά στηρίζονταν σε αθέμιτη πολιτική τιμών, που παρέβαινε τα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ.
- 187 Η προσφεύγουσα σε καταγγελία που έκανε στις 26 Ιανουαρίου 2009, περιέγραψε στην Επιτροπή τις αθέμιτες πρακτικές τιμών της Austrian Airlines. Όσον αφορά τη Lufthansa, διευκρινίζει ότι η πολιτική αυτή ασκείται μέσω συμβάσεων-πλαisiών, όπως αυτές που προβλέπονται στο πρόγραμμα «PartnerPlus Progress 2008/2009», που συνάπτονται με επιχειρηματικούς πελάτες, βάσει των οποίων προσφέρονται σημαντικές εκπτώσεις στα δρομολόγια στα οποία έχει μονοπώλιο η Lufthansa ως αντάλλαγμα για την αγορά εισιτηρίων από τους πελάτες αυτούς για δρομολόγια που υπάγονται στον ανταγωνισμό, ιδίως για τα δρομολόγια μεταξύ της Αυστρίας και της Γερμανίας. Οι συνέργειες στα έσοδα λόγω του ότι οι συμβάσεις-πλαίσια της Lufthansa θα περιλάμβαναν και την Austrian Airlines δεν μπορούν να θεωρηθούν ως τμήμα ενός σχεδίου αναδιρθώσεως προβληματικής εταιρίας που λαμβάνει κρατική ενίσχυση διότι έτσι θα edικαιοδογείτο παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ. Τα αντισταθμιστικά μέτρα που επέβαλε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν παρέχουν, κατά την

προσφεύγουσα, καμία προστασία απέναντι σε μια τέτοια συμπεριφορά και το γεγονός ότι άλλες εταιρίες προσφέρουν συμβάσεις-πλαίσια που προβλέπουν διάφορες δυνατότητες εκπτώσεων δεν αναιρεί το συμπέρασμα αυτό.

- 188 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι μια τέτοια αιτίαση δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο προσφυγής που ασκείται κατά αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή κρίνει το συμβατό μιας ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά. Απόκειται στην προσφεύγουσα, αν κρίνει ότι η πολιτική τιμών της Lufthansa και της Austrian Airlines αντιβαίνει στο άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 82 ΕΚ, να υποβάλει σχετική καταγγελία στην Επιτροπή, κάτι που άλλωστε έχει ήδη κάνει για την επιθετική πολιτική τιμών που κατά την προσφεύγουσα ακολουθεί η Austrian Airlines. Κατά τα λοιπά υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία που αναφέρθηκε στη σκέψη 127 ανωτέρω, η νομιμότητα αποφάσεως της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων πρέπει να κριθεί βάσει των πληροφοριών που διέθετε η Επιτροπή κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς την πολιτική τιμών της Lufthansa, για την οποία δεν είχε καταθέσει καταγγελία στην Επιτροπή κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά την πολιτική τιμών της Lufthansa και της Austrian Airlines μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 189 Πέμπτον, όσον αφορά την αιτίαση ότι η Επιτροπή κακώς ενέκρινε με την προσβαλλόμενη απόφαση το σχέδιο αναδιαρθρώσεως, μολονότι αυτό περιλάμβανε επεκτατικά μέτρα, καθώς προέβλεπε, σε αντίθεση προς τις κατευθυντήριες γραμμές του 1994 στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών, την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της Austrian Airlines από το 2010, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, ο περιορισμός της παραγωγικής ικανότητας της Austrian Airlines δεν αποτελεί μέτρο του σχεδίου αναδιαρθρώσεως αλλά αντισταθμιστικό μέτρο.
- 190 Εξάλλου, επισημαίνεται επίσης ότι από την παράγραφο 38, σημείο 4, των κατευθυντήριων γραμμών του 1994 στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών προκύπτει ότι η αναδιάρθρωση δεν πρέπει να οδηγήσει σε αύξηση του αριθμού των αεροσκαφών ή των θέσεων που προσφέρονται στις αγορές μεγαλύτερη από την ανάπτυξη των αγορών αυτών.
- 191 Ο περιορισμός αυτός πρέπει, όμως, να συμβιβαστεί με τον σκοπό που καθορίζεται στην παράγραφο 38, σημείο 1, των κατευθυντήριων γραμμών του 1994 στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών, και επαναλαμβάνεται στην παράγραφο 38 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004, που είναι το σχέδιο αναδιαρθρώσεως να επιτρέπει στην εταιρία να ξαναγίνει βιώσιμη μακροπρόθεσμα εντός ευλόγου χρόνου. Θα ήταν, όμως, δύσκολο να επιτευχθεί ο στόχος αυτός αν η παραγωγική ικανότητα της εταιρίας που λαμβάνει την ενίσχυση αναδιαρθρώσεως δεν επιτρεπόταν να αυξάνεται με τον ίδιο ρυθμό με αυτό των ανταγωνιστών της, ιδίως σε περίπτωση γρήγορης αναπτύξεως της αγοράς.
- 192 Εν προκειμένω, από την αιτιολογική σκέψη 322 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το σχέδιο αναδιαρθρώσεως προέβλεπε ευνοϊκή εξέλιξη της αγοράς και αύξηση της παραγωγικής ικανότητας το 2010.
- 193 Επομένως, ορίζοντας στο άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας υποχρεούται να λάβει τα κατάλληλα μέτρα ώστε η Austrian Airlines να μειώσει τη συνολική παραγωγική της ικανότητα σε διαθέσιμες θέσεις ανά χιλιόμετρο κατά 15 % σε σχέση με το επίπεδο του Ιανουαρίου του 2008, πριν από το τέλος του 2010, και περιορίζοντας την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της Austrian Airlines σε διαθέσιμες θέσεις ανά χιλιόμετρο στον μέσο όρο του ρυθμού αυξήσεως των αεροπορικών επιχειρήσεων που είναι μέλη της Ενώσεως Ευρωπαϊκών Αεροπορικών Εταιρειών έως το τέλος του 2015 ή έως ότου η Austrian Airlines ισοσκελίσει τα λειτουργικά της αποτελέσματα, η Επιτροπή διασφάλισε τον περιορισμό της επεκτάσεως της παραγωγικής ικανότητας της Austrian Airlines, εξασφαλίζοντας συγχρόνως την επιστροφή στη βιωσιμότητα εντός ευλόγου χρόνου.
- 194 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

- 195 Έκτον, όσον αφορά την αιτίαση ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η μείωση του στόλου της Austrian Airlines αποτελεί κατάλληλο μέτρο, ενώ η μείωση του τοπικού στόλου θα αντισταθμιζόταν, σε κάθε περίπτωση, από την απόκτηση μεγάλων αεροσκαφών και από τη χρήση αεροσκαφών μεγάλων αποστάσεων για μικρές και μεσαίες αποστάσεις, για την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της Austrian Airlines στην αγορά αυτή, επισημαίνεται ότι, στο μέτρο που η μείωση της παραγωγικής ικανότητας εκφράζεται από την Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση με όρους διαθέσιμων θέσεων ανά χιλιόμετρο, η Austrian Airlines διατηρεί την ευχέρεια να καταλείψει αυτή τη μείωση παραγωγικής ικανότητας στη σύνθεση του στόλου της όπως επιθυμεί, στο μέτρο που αυτό εντάσσεται στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως, κατά την παράγραφο 40 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004.
- 196 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμη.
- Επί των αντισταθμιστικών μέτρων που προβλέπονται στην προσβαλλόμενη απόφαση
- 197 Καταρχάς, η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στην Επιτροπή ότι έκρινε πως το μέτρο μείωσης της παραγωγικής ικανότητας κατά 15 % σε σχέση με το επίπεδο του Ιανουαρίου 2008 ήταν κατάλληλο αντισταθμιστικό μέτρο για να άρει τα αποτελέσματα στρεβλώσεως του ανταγωνισμού που προκαλούσε η επίμαχη ενίσχυση. Προς στήριξη της αιτιάσεως αυτής η προσφεύγουσα προβάλλει διάφορα επιχειρήματα.
- 198 Καταρχάς, υποστηρίζει ότι ένα τέτοιο μέτρο δεν έχει πρακτικά αποτελέσματα στη βασική αγορά της Austrian Airlines που είναι αυτή των πτήσεων μικρής και μεσαίας διάρκειας με αφετηρία και προορισμό την Αυστρία, και ειδικότερα μεταξύ της Αυστρίας και της Γερμανίας καθώς και μεταξύ της Αυστρίας και της Ανατολικής Ευρώπης.
- 199 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι η παράγραφος 40 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 ορίζει ότι τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο αντισταθμιστικού μέτρου πρέπει να είναι ανάλογα με το σχετικό βάρος της επιχειρήσεως στις αγορές στις οποίες δραστηριοποιείται και πρέπει ιδιαίτερα να αφορούν τις αγορές στις οποίες η επιχείρηση θα κατέχει σημαντική θέση μετά την αναδιάρθρωση.
- 200 Από την αιτιολογική σκέψη 320 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει, όμως, ότι κατά το 2008 υπήρξε μείωση της παραγωγικής ικανότητας της Austrian Airlines στις τακτικές πτήσεις καθώς και στις πτήσεις με χαμηλό ναύλο.
- 201 Από την αιτιολογική σκέψη 322 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει, επίσης, ότι στην αρχή του 2009 άλλα μέτρα αναδιαρθρώσεως οδήγησαν σε νέα μείωση της παραγωγικής ικανότητας στις τακτικές πτήσεις καθώς και στις ναυλωμένες πτήσεις.
- 202 Επομένως, δεν προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι οι μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας κατά το 2008 και το 2009 επήλθαν μόνο στις πτήσεις μεγάλων αποστάσεων και στις ναυλωμένες πτήσεις της Austrian Airlines.
- 203 Εξάλλου, ακόμη και στην περίπτωση που οι μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας στις οποίες γίνεται αναφορά στην προσβαλλόμενη απόφαση είχαν επέλθει μόνο στις πτήσεις μεγάλων αποστάσεων και στις ναυλωμένες πτήσεις, δεν είναι παράλογη η εκτίμηση ότι η νέα μείωση της παραγωγικής ικανότητας που επιβάλλει η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πιθανότερο να επηρεάσει άλλα είδη πτήσεων που προσφέρει η Austrian Airlines, περιλαμβανομένων των πτήσεων μικρών και μεσαίων αποστάσεων μεταξύ της Αυστρίας και της Γερμανίας ή μεταξύ της Αυστρίας και της Ανατολικής Ευρώπης.

- 204 Επιπλέον, η αποτελεσματικότητα του μέτρου μείωσης της παραγωγικής ικανότητας πρέπει να εκτιμηθεί, επίσης, βάσει των δεσμεύσεων που ανελήφθησαν με την απόφαση που επιτρέπει την συγκέντρωση. Ως προς το ζήτημα αυτό, από τις αιτιολογικές σκέψεις 328 και 329 της προσβαλλομένης απόφασης προκύπτει ότι η Lufthansa και η Austrian Airlines ανέλαβαν τη δέσμευση να διαθέσουν χρονοθυρίδες στα δρομολόγια με αφετηρία τη Βιέννη και προορισμό τη Στουτγκάρδη, την Κολωνία/Βόννη, το Μόναχο, τη Φρανκφούρτη και τις Βρυξέλλες για να επιτραπεί η είσοδος ανταγωνιστών στις συνδέσεις αυτές.
- 205 Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιβολή μέτρου μείωσης της παραγωγικής ικανότητας το οποίο στηρίζεται στον αριθμό διαθέσιμων θέσεων ανά χιλιόμετρο δεν φαίνεται προδήλως ακατάλληλη.
- 206 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, για να καθορίσει το επίπεδο μείωσης της παραγωγικής ικανότητας κατά 15 % έπρεπε να λάβει υπόψη το επίπεδο παραγωγικής ικανότητας της Austrian Airlines κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης απόφασης, δηλαδή την 28η Αυγούστου 2009 και όχι τον Ιανουάριο του 2008. Κατά την προσφεύγουσα, ακόμη και στην περίπτωση που η Επιτροπή μπορούσε να λάβει υπόψη τις μειώσεις παραγωγικής ικανότητας που επήλθαν στο πλαίσιο της αναδιαρθρώσεως πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης, δεν μπορούσε να λάβει υπόψη μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας που επήλθαν πριν δοθεί από τη Δημοκρατία της Αυστρίας εντολή ιδιωτικοποίησης προς την ÖIAG, ήτοι στις 12 Αύγουστου 2008. Συγκεκριμένα, δεν υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ των μειώσεων της παραγωγικής ικανότητας που έγιναν για την αναδιάρθρωση της Austrian Airlines εν όψει της ιδιωτικοποίησής της, στο πλαίσιο της οποίας χορηγήθηκε η επίμαχη ενίσχυση, και των μειώσεων παραγωγικής ικανότητας που προηγήθηκαν της εν λόγω ιδιωτικοποίησης.
- 207 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι από την παράγραφο 40 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 προκύπτει ότι ο βαθμός μείωσης της παραγωγικής ικανότητας πρέπει να αποφασίζεται κατά περίπτωση και το γεγονός ότι η μείωση της παραγωγικής ικανότητας επήλθε πριν από τη χορήγηση της ενισχύσεως δεν αποκλείει αυτή να ληφθεί υπόψη ως αντισταθμιστικό μέτρο, στον βαθμό που αποτελεί τμήμα της αναδιαρθρώσεως της προβληματικής επιχειρήσεως που είναι δικαιούχος της ενισχύσεως, όπως εκτέθηκε στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως.
- 208 Επομένως, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη για τον καθορισμό του επιπέδου μείωσης της παραγωγικής ικανότητας να λάβει υπόψη μόνο το επίπεδο παραγωγικής ικανότητας κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης απόφασης, αλλά μπορούσε να λάβει υπόψη μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας που είχαν προηγηθεί, στο μέτρο που αποτελούσαν τμήμα της αναδιαρθρώσεως της Austrian Airlines, όπως προβλέπεται στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως που κοινοποιήθηκε από τη Δημοκρατία της Αυστρίας στην Επιτροπή.
- 209 Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε, σε κάθε περίπτωση, να λάβει υπόψη μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας που επήλθαν πριν από τις 12 Αυγούστου 2008, ημερομηνία κατά την οποία η Δημοκρατία της Αυστρίας έδωσε στην ÖIAG εντολή ιδιωτικοποίησης της Austrian Airlines, παρατηρείται ότι, όπως υπομνήσθηκε ανωτέρω, η δυνατότητα να ληφθούν υπόψη μέτρα μείωσης της παραγωγικής ικανότητας που προηγήθηκαν της χορηγήσεως της ενισχύσεως εξαρτάται από το κατά πόσο τα μέτρα αυτά υλοποιήθηκαν στο πλαίσιο της αναδιαρθρώσεως της εταιρίας που αποτελούσε τον δικαιούχο της ενισχύσεως. Το γεγονός ότι η εντολή ιδιωτικοποίησης δόθηκε τυπικά από τη Δημοκρατία της Αυστρίας στην ÖIAG στις 12 Αυγούστου 2008 δεν εμποδίζει, καθαυτό, να θεωρηθούν, κατά την ημερομηνία αυτή, ως τμήμα της αναδιαρθρώσεως της Austrian Airlines ενόψει της ιδιωτικοποίησής της μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας που επήλθαν από τον Ιούνιο του 2008. Εξάλλου, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι οι μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας που υιοθέτησε η Austrian Airlines από το 2008 δεν αποτελούσαν τμήμα των μειώσεων που είχαν προβλεφθεί στο «Go4Profit», οι οποίες εφαρμόστηκαν το 2007 και είχαν σχεδιαστεί στο πλαίσιο μιας λύσεως αυτόνομης λειτουργίας.

- 210 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η αιτίαση που στηρίζεται στην ανεπάρκεια της μείωσης κατά 15 % της παραγωγικής ικανότητας σε θέσεις ανά χιλιόμετρο που επιβλήθηκε στην Austrian Airlines ως αντισταθμιστικό μέτρο.
- 211 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι έλαβε υπόψη, ως αντισταθμιστικά μέτρα, απόπειρες αναδιαρθρώσεως που είχαν πραγματοποιηθεί ένα έτος και πλέον πριν από την κοινοποίηση της επίμαχης ενισχύσεως.
- 212 Ως προς το ζήτημα αυτό, στο μέτρο που το ανωτέρω επιχείρημα μπορεί να θεωρηθεί ότι αναφέρεται στη μνεία που κάνει η προσβαλλόμενη απόφαση στα μέτρα που εφαρμόστηκαν το 2006 στο πλαίσιο του σχεδίου «Go4Profit», αρκεί να επισημανθεί ότι, σε αντίθεση προς όσα υπαινίσσεται η προσφεύγουσα, από την αιτιολογική σκέψη 319 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το ανωτέρω σχέδιο δεν θεωρήθηκε αντισταθμιστικό μέτρο.
- 213 Επομένως, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο ως αβάσιμο.

Επί του τέταρτου σκέλους του πρώτου λόγου της προσφυγής, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ

- 214 Στο σκέλος αυτό του πρώτου λόγου της προσφυγής η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι βάσει της νομολογίας η Επιτροπή δεν μπορούσε να κηρύξει την επίμαχη ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά, στο μέτρο που αυτή συνδέεται άρρηκτα με τη διατήρηση δικαιωμάτων εναέριας κυκλοφορίας τα οποία έχουν χορηγηθεί βάσει ρήτρας εθνικότητας κατά παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ.
- 215 Σχετικά με το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται ότι, όπως προβάλλει η προσφεύγουσα, καίτοι η προβλεπόμενη στα άρθρα 87 ΕΚ και 88 ΕΚ διαδικασία αφήνει περιθώριο εκτιμήσεως στην Επιτροπή για να κρίνει αν ένα καθεστώς κρατικών ενισχύσεων συμβιβάζεται με τις απαιτήσεις της κοινής αγοράς, από την όλη οικονομία της Συνθήκης ΕΚ προκύπτει ότι η διαδικασία αυτή ουδέποτε μπορεί να καταλήξει σε αποτέλεσμα αντίθετο προς τις ειδικές διατάξεις της Συνθήκης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 21ης Μαΐου 1980, Επιτροπή κατά Ιταλίας, 73/79, Συλλογή, ΕΥ:C:1980:129, σκέψη 11· της 19ης Σεπτεμβρίου 2000, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-156/98, Συλλογή, ΕΥ:C:2000:467, σκέψη 78, και της 31^{ης} Ιανουαρίου 2001, Weyl Beef Products κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-197/97 και T-198/97, Συλλογή, ΕΥ:T:2001:28, σκέψη 75). Η υποχρέωση αυτή της Επιτροπής να σέβεται τη συνοχή μεταξύ των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ και άλλων διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ επιβάλλεται όλως ιδιαίτερος όταν οι άλλες αυτές διατάξεις αποσκοπούν επίσης στην αποτροπή της νοθεύσεως του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά, όπως εν προκειμένω το άρθρο 43 ΕΚ, το οποίο σκοπεύει να διαφυλάξει την ελευθερία εγκαταστάσεως και τον ελεύθερο ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων κράτους μέλους που εγκαθίστανται σε άλλο κράτος μέλος και των επιχειρήσεων του τελευταίου. Συγκεκριμένα, όταν η Επιτροπή αποφαινεται περί της συμβατότητας ενισχύσεως προς την κοινή αγορά, πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τον κίνδυνο νοθεύσεως του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς εκ μέρους ορισμένων επιχειρηματιών (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2010, British Aggregates κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-359/04, Συλλογή, ΕΥ:T:2010:366, σκέψεις 91 και 92).
- 216 Έχει επίσης κριθεί ότι οι λεπτομέρειες χορηγήσεως μιας ενισχύσεως που αντιβαίνουν ενδεχομένως σε ειδικές διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ, εκτός των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ, είναι δυνατόν να συνδέονται τόσο άρρηκτα με το αντικείμενο της ενισχύσεως ώστε να μην μπορούν να εκτιμηθούν χωριστά (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 22ας Μαρτίου 1977, Iannelli Volpi, 74/76, Συλλογή, ΕΥ:C:1977:51, και της 15ης Ιουνίου 1993, Μάλτα κατά Επιτροπής, C-225/91, Συλλογή, ΕΥ:C:1993:239, σκέψη 41).
- 217 Διαπιστώνεται, όμως, εν προκειμένω ότι η διατήρηση των δικαιωμάτων εναέριας κυκλοφορίας της Austrian Airlines δεν αποτελεί όρο της επίμαχης ενισχύσεως. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν η διατήρηση των δικαιωμάτων εναέριας κυκλοφορίας είναι προς το συμφέρον της Lufthansa, υπό την

έννοια ότι τα δικαιώματα αυτά αποτελούν σημαντικό στοιχείο του ενεργητικού μιας αεροπορικής εταιρίας, δεν αποτελεί επ' ουδενί προϋπόθεση για τη χορήγηση της επίμαχης ενισχύσεως. Πρόκειται περισσότερο για προϋπόθεση επιτυχίας της ανακάμψεως της Austrian Airlines, η οποία επιβαλλόταν σε όποιον την εξαγόραζε, ανεξάρτητα από το κατά πόσο ζητείτο από τη Δημοκρατία της Αυστρίας η καταβολή αρνητικού τιμήματος το οποίο περιλάμβανε, ενδεχομένως, την καταβολή κρατικής ενισχύσεως προς όφελος της Austrian Airlines.

- 218 Υπό τις συνθήκες αυτές, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η προσφυγή σε μια νομική κατασκευή μέσω της δημιουργίας ενός ιδρύματος αυστριακού δικαίου προκειμένου να διατηρηθεί ο αυστριακός χαρακτήρας της Austrian Airlines και, έτσι, να διατηρηθούν τα δικαιώματα εναέριας κυκλοφορίας που της είχαν χορηγηθεί βάσει ρήτρας ιθαγένειας που περιλαμβάνεται σε διμερείς συμφωνίες με τρίτα κράτη δεν μπορεί να θεωρηθεί άρρηκτα συνδεδεμένη με την επίμαχη ενίσχυση υπό την έννοια της νομολογίας που αναφέρθηκε στη σκέψη 216 ανωτέρω.
- 219 Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι παρέβη το άρθρο 43 ΕΚ, κρίνοντας ότι η επίμαχη ενίσχυση ήταν συμβατή με την κοινή αγορά.
- 220 Εξάλλου, το συμπέρασμα αυτό δεν προδικάζει την εκτίμηση της νομιμότητας των ρητρών ιθαγένειας που περιλαμβάνονται σε διμερείς συμφωνίες αεροπορικών υπηρεσιών που έχουν συναφθεί από τη Δημοκρατία της Αυστρίας με τρίτα κράτη, βάσει του άρθρου 43 ΕΚ.
- 221 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή επέβαλε στη Δημοκρατία της Αυστρίας την υποχρέωση να καταγγείλει ή να επαναδιαπραγματευθεί τέτοιες συμφωνίες, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 847/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διαπραγμάτευση και εφαρμογή των συμφωνιών περί αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών (ΕΕ L 157, σ. 7). Επίσης, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποχρεούται, βάσει του άρθρου 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, να ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνει για να διασφαλίσει το συμβατό των συμφωνιών αυτών με το κοινοτικό δίκαιο.
- 222 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου της προσφυγής ως αβάσιμο και κατά συνέπεια πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου της προσφυγής, ο οποίος στηρίζεται σε κατάχρηση εξουσίας

- 223 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή απομακρύνθηκε από τις κατευθυντήριες γραμμές της κατά την εξέταση της καταλληλότητας της ίδιας συμμετοχής της Austrian Airlines, των μέτρων αναδιαρθρώσεως και των αντισταθμιστικών μέτρων κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, με αποτέλεσμα να προβεί σε κατάχρηση εξουσίας.
- 224 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, ακόμη και αν η Επιτροπή είχε απομακρυνθεί από τις κατευθυντήριες γραμμές της κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, κάτι που δεν αποδείχτηκε, το επιχείρημα ότι η Επιτροπή απομακρύνθηκε από τις κατευθυντήριες γραμμές της κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί να αποδείξει ότι υπήρξε κατάχρηση εξουσίας βάσει των προϋποθέσεων που έχει θέσει η νομολογία.
- 225 Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, μια απόφαση θεωρείται ότι έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν, βάσει αντικειμενικών, ουσιωδών και συγκλινουσών ενδείξεων, εκδόθηκε με αποκλειστικό, ή τουλάχιστον, πρωταρχικό σκοπό διαφορετικό από αυτούς που επικαλείται (αποφάσεις της 6ης Μαρτίου 2002, *Diputación Foral de Álava* κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-92/00 και T-103/00, Συλλογή, EU:T:2002:61, σκέψη 84, και της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, *Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες* κατά Επιτροπής, T-68/03, Συλλογή, EU:T:2007:253, σκέψη 484). Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλείται κανένα στοιχείο το οποίο θα επέτρεπε να υποτεθεί ότι η Επιτροπή

προέβη, για λόγους σκοπιμότητας, σε ιδιαιτέρως αυστηρή ή ιδιαιτέρως ελαστική εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων και ότι δεν ακολούθησε τη διαδικασία και δεν εφάρμοσε τα εφαρμοστέα κριτήρια, σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες της Συνθήκης και του παράγωγου δικαίου.

226 Επομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

227 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

228 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

229 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα και να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, της ÖIAG, της Lufthansa και της Austrian Airlines, σύμφωνα με σχετικό αίτημα της Επιτροπής, της ÖIAG, της Lufthansa και της Austrian Airlines.

230 Η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Η Niki Luftfahrt GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Österreichische Industrieholding AG, της Deutsche Lufthansa AG και της Austrian Airlines AG.**
- 3) Η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Γρατσίας

Kancheva

Wetter

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Μαΐου 2015.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Διαδικασία	7
Αιτήματα των διαδίκων	9
Σκεπτικό	10
1. Επί του παραδεκτού	10
Επί της ελλείψεως υπογραφής στο πρωτότυπο του δικογράφου	10
Επί της χρήσεως από την προσφεύγουσα πληροφοριών που δεν περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως που είχε δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως που είχε κοινοποιηθεί στη Δημοκρατία της Αυστρίας	10
2. Επί της ουσίας	15
Επί του δεύτερου λόγου ο οποίος στηρίζεται την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως	16
Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου, το οποίο στηρίζεται σε έλλειψη αιτιολογίας σχετικά με την επάρκεια των αντισταθμιστικών μέτρων ενόψει της καταστάσεως των επίμαχων αγορών ..	16
Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου της προσφυγής, το οποίο στηρίζεται σε έλλειψη αιτιολογίας σχετικά με την τήρηση της αρχής της εφάπαξ ενισχύσεως	17
Επί του πρώτου λόγου της προσφυγής, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση των διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ	18
Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου της προσφυγής, το οποίο στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς την ταυτότητα και την επιλεξιμότητα του δικαιούχου της ενισχύσεως .	18
Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου της προσφυγής, το οποίο στηρίζεται στην ανεπάρκεια της ίδιας συμμετοχής του δικαιούχου της ενισχύσεως στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως ...	24
Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου της προσφυγής, το οποίο στηρίζεται στην ανεπάρκεια του σχεδίου αναδιαρθρώσεως και των αντισταθμιστικών μέτρων	26
– Επί των μέτρων που προβλέπονται στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως	26
– Επί των αντισταθμιστικών μέτρων που προβλέπονται στην προσβαλλόμενη απόφαση	29
Επί του τέταρτου σκέλους του πρώτου λόγου της προσφυγής, που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ	31
Επί του τρίτου λόγου της προσφυγής, ο οποίος στηρίζεται σε κατάχρηση εξουσίας	32
Επί των δικαστικών εξόδων	33